

Komite za družbene dejavnosti

Vse manj denarja

Člani občinskega komiteja za družbene dejavnosti so na 17. redni seji, bila je preteklo sredo, obravnavali poročilo o uresničevanju programov sisov družbenih dejavnosti občine Velenje v obdobju 1. januarja do 30. junija tega leta, stališča in priporočila Skupščine SR Slovenije o nekaterih vprašanih nadaljnjega uveljavljanja delegatskega sistema in delegatskih odnosov, najdlje pa so se zadržali pri programu možnih ukrepov za nadaljnje zmanjševanje skupne porabe v zdravstvu.

Pri obravnavi poročil o uresničevanju programov sisov družbenih dejavnosti velenjske občine v prvih šestih mesecih letos so člani komiteja ugotovili, da sredstva za zadovoljevanje skupnih potreb v družbenih dejavnostih še nadalje zaostajajo za rastjo dohodka. Prispevne stopnje so bile med letom kar dvakrat usklajene, polletna realizacija vseh prispevkov pa dosega 48,30 odstotka letnega načrta. Najbolj izstopa skupnost pokojninsko-invalidskega zavarovanja, medtem ko občinske samoupravne interesne skupnosti za svoje programe izkazujejo le 45,53 odstotno uresničitve načrtovanega denarja za leto 1983. Ta odstotek zelo odstopa od nekajletnega povprečja, ki je znašal za to obdobje od 48 do 49 odstotkov. Najnižja je bila realizacija v mesecu juniju in je dosegla le 78 odstotkov povprečja preteklih mesecev. Vzrok za to pa je nelikvidnost enega največjih zavezanecv — Reka, ki bo svoje obveznosti poravnal za junij v tem mesecu. Člani komiteja so menili, da bi morali vsi v poročilih, obravnavali jih bodo že zbori občinske skupščine, poleg števil napisano kaj več o samem programu v primerjavi s preteklim obdobjem, težave, s katerimi se sisi pri izvajanju načrtovanih programov srečujejo. S vsemi temi podatki naj bi sisi poročila še dopolnili ter hkrati že razmišljali, kako bodo prilagodili svojo dejavnost nadaljnjim omejitvam.

Člani komiteja za družbene dejavnosti so nadalje poudarili, da je treba porabo v zdravstvu omejiti na največjo možno rast v primerjavi s preteklim letom (13 odstotkov) in podprli večino ukrepov programa. Nikakor pa se niso strinjali z zlorabo statističnih povprečij, saj ta šestokrat ne pokažejo dejanske slike. Pri njihovi uporabi je potrebno primerjati med seboj ustrezne podatke, občino Velenje pa se lahko s svojimi družbeno-ekonomskimi značilnostmi primerja z občinami Jesenice, Trbovlje, Ravne, Hrastnik, Zagorje. Zdravstveno varstvo uveljavljajo delavci tam, kjer so zaposleni. Statistični podatki o stopnji koriščenja zdravstvenih storitev v posamezni občini pa služijo kot osnovno število prebivalcev občine po domicilnem principu. Tako občinska zdravstvena skupnost Velenje plačuje zdravstvene storitve za kar 53.000 upravičencev, čeprav živi v njej približno 40.000 prebivalcev. Poleg

doslednega izvajanja dogovorjenih varčevalnih ukrepov, je edini pravi ukrep za stabilizacijo v zdravstvu zmanjševanje števila pacientov, ki se pojavijo v zdravstvenih organizacijah.

Pri obravnavanju predloga za izdajo zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih odraslih oseb so člani komiteja menili, da je ta nujno potreben, vendar bi moral predlagatelj ponovno proučiti možnost zagotavljanja dajatev po tem zakonu. Denar za te namene bi se lahko zbiral samo že v določeni višini skupne porabe. Kot kaže, se položaj na področju financiranja skupnih družbenih potreb tudi v prihodnje ne bo izboljšal, zato bi moral predlagatelj tega zakona pripraviti konkreten predlog iz katere dejavnosti (v občini ali republiki) bi lahko zagotovili potreben denar za ta namen.

Na dnevnem redu 17. seje občinskega komiteja za družbene dejavnosti je bila tudi obravnava stališč in priporočil Skupščine SR Slovenije o nekaterih vprašanih nadaljnjega uveljavljanja delegatskega sistema in delegatskih odnosov. Člani komiteja so s predlaganimi stališči in priporočili soglašali, čeprav so menili, da je nujno potrebno pri nadaljnji izgradnji ter uresničevanju delegatskega sistema usmeriti vse napore v zmanjšanje administracije in režije, sočasno pa izboljšati vsebinsko učinkovitost sistema. Ugotovili so, da se delegatski sistem še vedno ni uveljavil kot oblika odločanja na vseh ravneh, ki so zapisane v uvodnih stališčih. Morda pa bi kazalo oceniti tudi možnosti za racionalizacijo delegatskega sistema z združevanjem interesnih področij.

Občinski svet ZSS Mozirje

O razmerah v lesni industriji

V ponedeljek popoldne so se v prostorih Lesne industrije Gorenje-Glin Nazarje na skupni seji sestali člani predsedstva občinskega sveta zveze sindikatov Mozirje in konference osnovnih organizacij zveze sindikatov te organizacije združenega dela.

Najprej so skupno opredelili naloge sindikalne organizacije, zlasti tiste, ki so v sedanjih zaostrenih razmerah še posebej v ospredju. Sem seveda sodijo večja politična aktivnost med delavci, večja produktivnost, nagrajevanje po delu in z njim povezana socialna varnost delavcev, preusmerjanje proizvodnje, večji izvoz, boljši izkoristek notranjih rezerv in podobno. Na vseh teh področjih doslej niso bili dovolj uspešni, zato so tudi naloge sindikalne organizacije v tem trenutku še kako pomembne in odgovorne.

Spregovorili so tudi o težkih razmerah v nazarski lesni industriji, ki ne sledi

razvoju svoje panoge, kar je tudi posledica napačnih odločitev v preteklosti. Nazarska lesna industrija je največja delovna organizacija v mozirski občini in od nje je v veliki meri odvisen tudi razvoj celotne Gornje Savinjske doline. Zato seveda ni naključje, da njene težave spremljajo občinska skupščina in drugi občinski dejavniki. Skupščina občine Mozirje je že pred časom sprejela vrsto sklepov, ki pa jih vse doslej niso uresničili.

Zelo slabo je stanje na kadrovskem področju, brez sposobnih kadrov ni novih in obetavnejših razvojnih programov, zaradi sedanjih razmer delavci ne vidijo jasne perspektive in se ne počutijo več socialno varne, vse skupaj pa seveda vpliva na delovno uspešnost celotne delovne organizacije. Prav zato je konferenca osnovnih organizacij sindikata oblikovala vrsto usmeritev za učinkovitejšo delo sindikalne organizacije in boljše delo v Lesni industriji Gorenje-Glin Nazarje v celoti.

Občinski komite ZKS Velenje

Neposredno delo z OO ZK

Pomembna vsebinska naloga predsedstva občinskega komiteja zveze komunistov Velenje je vsekakor neposredno vključevanje članov komiteja in drugih organov občinske organizacije zveze komunistov v delo osnovnih organizacij. Namen neposrednega sodelovanja je seveda krepitev idejno-politične in akcijske usposobljenosti osnovnih organizacij. Tako zahtevna oblika delovanja razumljivo terja veliko dela in časa, zato v začetku ne bo zajela vseh osnovnih organizacij. Predsedstvo občinskega komiteja je zato pripravilo seznam tistih organizacij, s katerimi je najbolj nujno okrepiti sodelovanje, zadolžilo posamezne člane in opredelilo način sodelovanja.

Zadolženi člani bodo morali najprej ugotoviti, kako osnovne organizacije, zlasti njihovi sekretariati, delujejo v svojih okoljih, kako načrtujejo svoje delo in sprejemajo

ukrepe, v ta namen se bodo najprej sestali s sekretarji in nato skupno s člani sekretariata ocenili dejansko stanje. Hkrati bodo v sodelovanju z vodstvi ostalih družbeno-političnih organizacij ocenili delo osnovne organizacije zveze komunistov.

V obdobju do volilnih konferenc osnovnih organizacij bodo člani komiteja sodelovali na sejah osnovnih organizacij in pomagali komunistom usmerjati razpravo v resnične probleme posameznih okolij. Poskrbeli bodo za redno sestajanje osnovnih organizacij, za pravilne metode delovanja in za konkretno zadolževanje posameznih članov zveze komunistov. Posebno pozornost bodo seveda namenili uresničevanju stabilizacijskih nalog, sodelovali pa bodo tudi v pripravah na volilne konference in bodo še pred tem pripravili oceno idejno-politične in akcijske usposobljenosti posameznih osnovnih organizacij.

Seja predsedstva OK ZKS Velenje

Danes popoldne bo seja predsedstva občinskega komiteja Zveze komunistov Slovenije Velenje. Na seji bodo obravnavali oceno uresničevanja ukrepov Skupščine občine Velenje v Gorenju ter s konkretnimi usmeritvami skušali pomagati pri hitrejšem razreševanju težav s katerimi se zaradi velike izgube in težkih pogojev gospodarjenja otepa ta kolektiv.

Termoelektrarne Šoštanj

S polno močjo

Šestnajstega julija so v Šoštanskih Termoelektrarnah zaključili remont bloka IV. Z deli na tem bloku so začeli 15. aprila letos. Od sobote dalje je tako blok vključen v omrežje in dela s polno močjo.

Šoštanske Termoelektrarne so za letošnje prvo polletje načrtovale proizvodnjo 1.636.000,000 kilovatih ur električne energije, proizvedli pa so je kar nekaj več kot 1,8 milijarde kilovatih ur. Porabili so 2.345.000 ton premoga, od tega 1.919.000 iz Rudnika lignita Velenje. Drugi jugoslovanski premogovniki pa so ga zagotovili 535 tisoč ton. Trenutno imajo na deponijah še okoli 657 tisoč ton premoga.

Več bomo poročali v naslednji številki Našega časa.

Gorenje SOZD

Seja DS

V petek, 15. julija so se sešli delegati delavskega sveta Gorenje SOZD na svojo 2. sejo. Pregledali so poslovanje v lanskem letu in v prvih treh mesecih letos, razpravljali pa so tudi o načrtih Gorenje SOZD za leto 1983. Delegatom je bila na seji, med drugim, posredovana tudi informacija o izvajanju začasnih ukrepov družbenega varstva. — Več o seji prihodnjic.

Zveza komunistov

Seminar za sekretarje osnovnih organizacij ZK

V sejni sobi občinske skupščine je bil prejšnjo sredo seminar, ki ga je za sekretarje osnovnih organizacij zveze komunistov sklical občinski komite ZKS Velenje.

Udeleženci so najprej poslušali informacijo o aktualnih nalogah na področju uresničevanja gospodarske stabilizacije. Seznanili so se z osnovnimi značilnostmi današnjega položaja v naši državi, republiki in občini, v nadaljevanju pa so obravna-

vali program uresničevanja skupnih nalog vodstev družbeno-političnih organizacij, skupščine občine in izvršnega sveta ter se seznanili z nalogami osnovnih organizacij.

Ocenili so tudi razmere v osnovnih organizacijah zveze komunistov in opredelili naloge za okrepitev njihove aktivnosti. Posebej so na seminarju obravnavali naloge na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite.

Za 22. julij — praznik vstaje slovenskega ljudstva pošiljajo iskrene čestitke vsem borcem NOV in aktivistom

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet Skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski komite ZKS Velenje

Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje

Pokojninsko in invalidsko zavarovanje

O predlogu novega zakona

Prejšnji tork so se v prostorih občinskega sindikalnega sveta sešli delegati skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Na seji so med drugim obravnavali poročilo o delu in sprejelih sklepih zadnje reubliške skupščine ter odločili o razdelitvi sredstev za rekreativno dejavnost društev upokojujencev in invalidov. Osrednja točka dnevnega reda, ki so ji delegati namenili največ pozornosti, pa je bila razprava o predlogu novega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

V občini Velenje je tekla široka razprava že o osnutku omenjenega zakona, v javno obravnavo pa so se zlasti prizadevali vključiti društva upokojujencev. Predlagala so vrsto sprememb in dopolnitev in precej je bilo tudi upoštevanih. Pred skupščino so mnoge delega-

cije obravnavale tudi predlog zakona in izoblikovale precej predlogov in stališč. Največ pismenih pripomb, kar je razumljivo, so poslali iz Reka Franc Leskošek-Luka. Za večino predlogov so delegati menili, da jih ne bo moč uveljaviti, ker se nanašajo na nov zvezni zakon o temeljnih pravicah iz invalidskega zavarovanja, ki je pričel veljati 1. julija letos. Soglasno pa so podprli predlog spremembe drugega odstavka 23. člena, ki govori, da najvišja pokojninska osnova ne more presežati 3,5-kratnega povprečnega nominalnega osebnega dohodka vseh delavcev zaposlenih v SR Sloveniji in doseženega v preteklem letu. Predlagali so namreč spremembo za zmanjšanje osnove na 3,1-kratno povprečje. Naj še zapišemo, da bo nov republiški

zakon pričel veljati, v začetku prihodnjega leta, skupaj s statutom skupnosti.

V nadaljevanju seje so delegati obravnavali predlog delitve sredstev za rekreativno dejavnost. Skupnost invalidskega in pokojninskega zavarovanja SR Slovenije je namreč 388.200 dinarjev namenila za velenjsko občino. Vsoto so na predlog komisije za rekreativno dejavnost in na podlagi programov društev upokojujencev razdelili in predlog soglasno potrdili. Del denarja bodo društva porabila za obdaritev članov starih 80 in več let, zveza pa bo del denarja namenila za regreširanje vseh upokojujencev, ki gredo na letni oddih, in sicer po 100 dinarjev na dan.

B. M.

Svet potrošnikov v KS Center-Levi breg

Nabiralniki za pripombe

Za 20-članski svet potrošnikov v krajevni skupnosti Center-levi breg lahko brez pretiravanja trdimo, da je trenutno najaktivnejši pri svojem delu. Sestajajo se redno enkrat na mesec, po potrebi tudi večkrat in obravnavajo vrsto vprašanj, ki se nanašajo na preskrbo krajanov. Najčeste seveda obravnavajo predloge, prošnje in pripombe krajanov, oziroma opozorila na nepravilnosti, s katerimi se srečujejo tudi člani sami.

Predsednik sveta potrošnikov Fadil Krupić nam je med drugim povedal, da so si že daj časa prizadevali, da bi našli najprimernejši

način, kako najhitreje zbrati predloge, pripombe, pa tudi pohvale krajanov. Pred štirinajstimi dnevi so v ta namen pred trgovinami Košaki, Standard in Hrana namestili lične nabiralnike. Tako lahko vsak krajan v pisni obliki odda v omenjeni nabiralnik svoja opažanja, predloge, mnenja in pohvale o odnosih med prodajalci in kupci in o drugih zadevah. Na svetu potrošnikov pa bodo obravnavali le podpisane pripombe in vse utemeljene tudi upoštevali.

B. Mugerle

Nabiralniki so trenutno edini v velenjski občini in bodo zanesljivo prispevali k odpravljanju motenj v preskrbi

Črnje gradnje

Ze na predzadnji seji, ki je bila 5. julija, so imeli člani komiteja na dnevnem redu obravnavanje najbolj perečih primerov črnih gradenj v občini Velenje. Vendar jih takrat zaradi pomanjkljivega gradiva niso mogli pregledati, zato so to obveznost prenesli na sejo, ki je bila 13. julija.

Proučili so nekaj takšnih gradenj, nastalih v letošnjem letu. Teh je okrog petnajst. Označene so kot šrambe za orodja in barake. Vseh črnih gradenj v občini pa je 164, zrasle so kot gobe po dežju, najti pa jih je povsod: v Šmartnem ob Paki, na Lomu, v Topolšici, Lokavici, Šoštanj, Paški vasi... Tako veliko število črnograditeljev samo vsiljuje vprašanje, kako je s sankcijami za lastnike teh objektov in ali se črne gradnje opazijo pravočasno, predvsem tiste, ki so šele v prvi ali drugi gradbeni fazi.

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja je o črnih gradnjah zavzel jasno stališče. V juliju, avgustu in septembru bodo vse črne gradnje pregledali in jih klasificirali. Po opravljenem delu bodo črnograditelje povabili na skupen sestanek, na katerem se bodo lahko seznanili s posledicami, ki jih lahko ima za družbo in lastnike takšen objekt. Prav tako pa jih bodo seznanili s postopki za pridobitev vse potrebne dokumentacije za legalizacijo črnih gradenj. Seveda samo tistih, kjer je to možno.

mkp

DO Tiskarna

Slabše kot so načrtovali

Izkušnje pravijo, da na osnovi doseženih rezultatov poslovanja v prvem polletju, lahko sklepamo kako bomo končali leto.

»Načrtovanje je tudi v naši delovni organizaciji vedno težje. Smeri in moči tokov si upamo narovedati le za krajše obdobje. Od težav s surovinami, reprodukcijskim materialom, njegovimi cenami, se skoraj gotovo tudi v drugi polovici tega leta ne bomo oddahnili. Posebne težave delovni organizaciji Tiskarna povzročajo poslovna nelikvidnost organizacij, ki je na naš največji kupec. Izpad dohodka zaradi pogodbeno določenih cen 1. junija lani in izjemen porast cen surovin v tem obdobju je tako visok, da so naši rezultati poslovanja ob koncu prvega letošnjega polletja precej slabši« je o poslovanju v prvih šestih mesecih tega leta dejal direktor delovne organizacije Tiskarna Franjo Mažgon.

Letos so cene osnovnih surovin porastle za približno 40 odstotkov. Slovenska grafična in grafično predelovalna industrija je v tem prvem polletju morala zaradi slabše preskrbljenosti s surovinami, manjših naročil, slabimi zalogami zmanjšati proizvodnjo. Velenjski grafičarji so bili izjema. »Število in sestava naročil je zlasti v drugem tromesečju leta zagotavljala normalno izkoriščanje vseh proizvodnih zmogljivosti. Večja je negotovost na področju preskrbe s surovinami in reprodukcijskimi materiali, zlasti pa igra vidno vlogo pri vsem tem cenovna politika in njen vpliv na dogovarjanje o cenah s kupci naših izdelkov in storitev. Ze sedaj vemo, da v drugem delu letošnjega leta ne bomo lahko uresničili vseh zastavljenih ciljev, zlasti dohodkovnih. Za to bomo morali prav vsi zaposleni v delovni organizaciji Tiskarna zmanjšati vse tiste stroške, še posebej neproduktivne, na katere lahko vplivamo. Čeprav so razmere v gospodarstvu močno zaostrene, v našem kolektivu zaenkrat še ni treba spreminjati srednjeročnega programa,« je poudaril sogovornik.

Stalno spremljanje rezultatov gospodarjenja, takojšnja odprava običajnih slabosti v organizaciji dela ter sprejeti varčevalni ukrepi, s katerimi so delavci v Rekovi Tiskarni poskušali urediti finančna razmerja ter doseči večjo ekonomsko spodbudo, odgovornost in delovno storilnost seveda tudi s tem umneje gospodarjenje, večjo tržno usmerjenost, so jim prinesli določene uspehe. Pri razreševanju teh težav so bili v primerjavi z drugimi grafičarji dokaj uspešni. Zavedajo se, da bodo morali v drugi polovici tega leta, prav tako v letu 1984, tržišču

in preskrbi s surovinami, reprodukcijskimi materiali nameniti še posebno pozornost ter prilagoditi proizvodnjo in interes kupcev razpoložljivim surovinam. Kot je dejal naš sogovornik, pričakujejo slabšo kvaliteto materialov, zlasti papirja, barv in še nekaterih drugih snovi, zaradi česar bodo izdelki in storitve manj konkurenčni. Pojavile pa se bodo še občasne tržne motnje. Ne glede na predvidene težave s tržiščem in preskrbo velenjski grafični delavci vedo, da morajo za uosega- lni cilj dosledno spoštovati rokovne obveznosti do kupcev.

V zadnjih mesecih s je s proizvajalci surovin vedno težje dogovarjati. Pridelovalna industrija, zlasti za papir in barve, se namesto sporazumevanja v reprovrigi (proizvajalec celuloze s proizvajalcem papirja), vse bolj zateka k predavi in od finalist grafičnih storitev, kot je to delovna organizacija Tiskarna zahteva oskrbo z reprovmaterialom. »Visok porast cen surovin in s tem nastale težave so nas »pripeljale« do izbiranja kupcev in njihovih naročil. Če ti ne bodo pripravljeni kriti rasti cen surovin, se jim bomo mogli odpovedati. Tudi z aktiviranjem vseh notranjih kakovostnih dejavnikov, ne bomo mogli več nadomestiti hitro naraščajočih cen surovin, reprovmaterialov, energije, plačati vse obveznosti iz dohodka,« je o ničjak rožnatem položaju grafičnih delavcev povedal Franjo Mažgon. Področje razporejanja dohodka in čistega dohodka velja prav tako nameniti vsi skrb. Gibanje teh mora biti v skladu s predvidenimi gibanji po letosnjem in srednjeročnem programu vsake delovne organiza-

cije. Zaradi izpada dohodka, rasti cen in življenjskih stroškov in visokih obveznosti iz dohodka, je realni padec življenjske ravni zaposlenih pod povprečjem. Kljub temu, da se ta delovna organizacija v prvem letošnjem polletju ni znašla v likvidnostnih težavah, so z razporejenimi osebnimi dohodki še vedno skoraj za 5 odstotkov pod lanskim povprečjem. V primerjavi z drugimi grafikami v Sloveniji pa so z vsemi kazalci gospodarjenja celo do 25 odstotkov nad povprečjem. Kljub temu so osebni dohodki delavcev v velenjski Tiskarni za 10 odstotkov pod povprečjem delavcev v ostalih grafičnih delovnih organizacijah. Kot poudarjajo, bodo povečali osebne dohodke na povpreček v tej dejavnosti, nikakor pa ne zaradi razširitev materialne osnove dela ali rezerv. Nazadovanje zasluga zaposlenih bodo preprečili tudi z omejevanjem rasti obveznosti iz dohodka in čistega dohodka, seveda če ti ne bodo neposredno vplivali na njihovo rast. Takole pravi direktor delovne organizacije Tiskarne Franjo Mažgon: »Odkrito moram povedati, da kar na slepo ali na kakršnokoli zahtevo ne bomo podpisali nobenega samoupravnega sporazuma več, če v njem ne bomo videli možnosti menjave dela in sredstev. Čas je že, da bi posamezni sisi, družbenopolitične skupnosti v občini in republiki zmanjšali nekatere obveznosti iz dohodka in čistega dohodka. Prav tako tudi v vses avljeni organizaciji. Kljub vsem težavam, s katerimi se ubada naša dejavnost in seveda naša delovna organizacija pričakujemo, da bomo letošnje leto ugodno zaključili.«

Največje težave se bodo pojavile pri dogovarjanju oziroma usklajevanju cen s kupci njihovih storitev

Razmah kmečkega turizma

Turizem je zagotovo dejavnost, ki je zaradi ugodnih ekonomskih učinkov na vrsto drugih panog in dejavnosti, nepogrešljiv sestavni del vsakega gospodarstva. V današnjih časih je seveda še kako pomemben učinek turistične dejavnosti na plačilno bilanco. Za pravo turistično ponudbo je potrebno sodelovanje raznovrstnih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, še posebej pa vseh občanov, ki lahko bistveno prispevajo h krepitvi celovite turistične ponudbe.

Tudi v moziški občini so turistično in gostinsko dejavnost v razvojnih načrtih opredelili kot prednostno panogo. Ob oceni dosežkov v preteklem obdobju so znova potrdili znano dejstvo, da možnosti niti slučajno niso izkoristili, še več, turizem Gornje Savinjske doline v zadnjih letih celo nazaduje. Vzroki so znani, več ali manj so znane tudi rešitve, »manjkajo« pravzaprav samo rezultati že dolgo znanih in oredehlenih nalog.

Število domačih in tujih gostov iz leta v leto pada. V obdobju 1977-1982 se je število gostov zmanjšalo za 38 odstotkov, ali za 6.709. Najbolj, celo za 62 odstotkov, se je zmanjšalo število tujih gostov. S kmečkim turizmom vred je v moziški občini 690 ležišč, njihov delež v republiških zmogljivostih pa znaša natančno en odstotek. Povprečna zasedenost ležišč v

lanskem letu je dosegla številko 30 dni in pol. Stanje je še toliko bolj zaskrbljujoče, ker nazaduje tudi gostinstvo. Njegov delež v občinskem družbenem proizvodu je predlani znašal 2 odstotka, lani pa že samo 1,9.

Nekoliko bolj spodbudni so le dosežki na področju kmečkega turizma. Moziška občina je bila med prvimi v Sloveniji, ki je pričela kmečki turizem pospešeno razvijati. Preurejene kmetije postajajo v današnjih časih vse bolj privlačno mesto za oddih in počitnice. Največ zaslug za razmah kmečkega turizma ima vsekakor Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, ki se je zavzelo lotila te zahtevne naloge, v vrsto ugodnosti pa je kmetom pomagala pri urejanju kmetij. Tudi zaradi tega se je vse več kmetovalcev odločalo za to obliko dopolnilne dejavnosti. Rezultati so zadovoljivi, čeprav so tudi na uspešnost kmečkega turizma dokaj slabo vplivale sedanje razmere.

Predlani je 23 kmetij oddajalo sobe, ali skupno 260 ležišč. Našteli so 10.060 nočitev z otroki in 7.742 brez njih. Lani so za sprejem gostov usposobili še dve kmetiji, skupno število ležišč pa je naraslo na 320. Kljub temu se je število nočitev v primerjavi z letom 1981 zmanjšalo za 2,5 odstotka. Lani je na turističnih kmetijah letovalo 859 tujih gostov, predvsem Nizozemcev.

Požarna varnost

Zunanji požari

Zunanje požare imenujemo vse tiste požare objektov, ki jih je pižar zajel z zunanje strani oziroma, da so se ti razširili iz notranjosti navzven skozi okna in podstrešja in ostrešje.

K izrazitim zunanim požarom lahko prištevamo požare kozolcev, kopic sena in slame, gozdne in travnate požare ter požare žitnih polj, požare velikih transformatorjev, skladišča vseh vrst gortijevih snovi na prostem.

Zunanji požar se precej razlikuje od notranjega. Pri zunanjih požarih se ogenj hitro širi v vse smeri, ker je na razpolago dovolj zraka in ni nobenih preprek, ker bi mogle zadržati razširjenje požara še na druge objekte, ki so blizu ali daleč od gorečega objekta kot je to mogoče pri notranjih požarih, kjer pred ognjem varne stene in stropi kolikor toliko pripomorejo k zajezitvi požara. Če pri zunanjih požarih ni hitre intervencije gasilcev, potem je borba s požarom precej težka.

Pri zunanjem požaru se zrak nad gorečim objektom močno segreva,

dviga kvišku, izpodriva pa mrzel zrak. Zaradi izmenjave zraka nastanejo tokovi, ki so lahko tako močni, kot pravi vihar. Pri velikih požarih, kjer je ogenj zajel že več objektov, nastajajo ognjeni viharji, četudi je vreme brez vetra.

Pri zunanjem požaru je gorenje tako močno, da se zaradi vročine zelo težko približamo gorečemu objektu, če se ne zaščitimo pred izžarevanjem vročine z zaščitnimi oblekami proti vročini ali z zaščitnimi vodnimi stenami.

Požar se iz gorečega objekta lahko prenese še na sosednje objekte zaradi:

1. zubljen plamen, če doseže bližnje objekte,
2. izžarevajoče toplote, ki je odvisna od goreče snovi,
3. letečih isker. Do katere dalje seže ta nevarnost, je odvisno predvsem od toplotnega valovanja vročega zraka in plinov, od močnega vetra, vnetljivosti okolice, v katero padajo iskre, in toplotne moči iskre. Pri mirnem ozračju je v nevarnosti vsa okolica, ki je v dosegu iskre v polmeru 30 m.

Kadar je veter, je nevarnost razširitve požara še bolj povečana. Steber plamena se iz navpičnega položaja nagne v smeri vetra in ga veter še vleče v eno smer, kar predstavlja veliko nevarnost za vse objekte, ki so postavljeni v tej smeri. Veter pa nosi tudi iskre na velike daljave, do 100 m razpihuje in razmetava žerjavico, kar vsekakor povzroča nadaljnje nevarnosti za razširitev požara. Posebno nevarni so še goreči leseni delci, goreča slama in seno, ki jih nosi veter na večje daljave.

Da preprečimo in pogasimo požar, moramo zaustaviti gašenje na tistih mestih, kjer ogenj še ni zajel posameznih delov zgradbe ali objektov.

Natančno je treba ugotoviti smer širjenja požara. Napadalne skupine se morajo upreti ognju vedno z nasprotno smeri prodiranja ognja. Ob močnem dimu ali hudi vročini se napadalne skupine postavijo bočno proti prodiranju ognja.

Pri požarih lesenih konstrukcij moramo predvsem gasiti nosilne

konstrukcije in vezi, ki nosijo nosilne tramove in držiijo spoje.

Pri napadu oziroma pri obrambi morajo napadalne skupine vedno izkoristiti take gradbene prepreke, za katere lahko upajo, da bodo zadrževale ogenj dalj časa (požarni zidovi, pred ognjem varne stene).

Kadar so ogrožene zgradbe, ki so pokrite z lepenko, slamo ali z lesenimi deščicami, mora poveljujoči poskrbeti, da bodo te strehe zaščitene, da jih ne vžgo iskre. Strehe je treba polivati z vodo, ali pa jih pokriti z mokrimi ponjavami in jih močiti z vodo.

Nevarnost za požar za sosednje objekte je povečana, če so odprta okna ali če so okenska stekla razbita. Zaradi vročine isker in plamenov se vnamejo okenski okvirji, zavese, pohištvo, ki je postavljeno ob oknih, strešni napuščki itd. Nevarnostim so izpostavljene vse zgradbe v zaprtem gradbenem sistemu in tudi bolj oddaljeni objekti.

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Salski rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtekih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316. Brzovjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike na znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Zbor združenega dela skupščine občine Velenje

Razmere v Gorenju se izboljšujejo

Delegati zbora združenega dela skupščine občine Velenje so na torkovem zasedanju (prejšnji teden) najprej obravnavali in sprejeli osnutek prostorskega dela družbenega načrta občine Velenje, nato pa so obravnavali gospodarjenje v prvih petih mesecih letošnjega leta v SR Sloveniji in v velenjski občini.

Gospodarstvo velenjske občine je do konca maja ustvarilo le 37,1 odstotkov načrtovanega družbenega proizvoda. Celotni prihodek je sicer porasel za 27 odstotkov, ker pa so porabljena sredstva narasla za 29, je ekonomičnost poslovanja padla. Čeprav so rezultati na konvertibilno tržišče dokaj ugodni, se vseeno zaostajajo za resolucijskimi predvidevanji. Dejstvo je, da je dohodkovni položaj izvoznikov slab, bistveno pa zaostaja tudi devizni priliv od izvoza blaga. Celovito bodo delegati tem razpravljali na prihodnji seji, ki bo v petek 29. julija, ko bodo obravnavali gospodarjenje v prvem polletju.

O DRUŽBENEM VARSTVU V GORENJU

Pomembna točka je bila tudi ocena izvajanja ukrepov družbenega varstva v Gorenju. Začasni poslovodni organi doslej še niso uspeli v celoti kadrovske izpolniti, razen v delovni organizaciji Gorenje Promet-servis, saj so na torkovem zasedanju na predlog izvršnega sveta tudi delegati zbora združenega dela imenovali člane začasnega poslovodnega organa. Vodi ga Joško Vučimilo, člani pa so Stane Flander, Stanislav Debevc, Erika Špeglič in Zofka Klopčar. Skupščina je razširila ukrepe družbenega varstva na vse tozde velenjskega dela Tovarne gospodinske opreme in na oba tozda v Promet-servisu.

Temeljni pogoj za uspešno sanacijo je seveda temeljita analiza

dejanskega stanja, ki jo v Gorenju zavzeto pripravljajo. Zlasti podrobno so proučili poslovanje enot v tujini. Zaradi velikih zalog in precejšnje nediscipline v poslovanju so v velenjskem delu Gorenja opravili izredno inventuro. Preverili so letne načrte in jih pripravili povsod tam, kjer jih doslej še niso imeli, izoblikovali so tudi vrsto ukrepov za boljše poslovanje do konca leta. Ena najpomembnejših nalog je vsekakor zaustaviti gibanje tekoče izgube v Tovarni gospodinske opreme. Položaj je težak in naloge zahtevne, zato v Gorenju predlagajo ustanovitev posebnega družbenega sveta, ki bi bil lahko v učinkovito pomoč.

Po mesecu dni izvajanja ukrepov družbenega varstva v Gorenju ugotavljajo, da se je okrepila delovna in tehnološka disciplina, proizvodnja in izvoz sta zadovoljiva, izredno pomembno pa je, da se izboljšuje razpoloženje delav-

cev in krepi njihova pripravljenost, da z vsemi močmi pomagajo razrešiti težave. Med drugim bodo proučili tudi ustreznost kadrov, na ključna delovna mesta postavili najboljše delavce in zmanjšali režijo.

ODLOK O ZAKLJUČNEM RAČUNU

V nadaljevanju seje so delegati potrdili predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje za lansko leto. O njem so sicer zbori občinske skupščine že razpravljali, niso pa bili enotni glede razporeditve presežka 1,89 milijona dinarjev. Sedaj so sklenili, da ta sredstva namenijo v sklad za intervencije v gospodarstvu.

SREDSTVA ZA ODPRAVO POSLEDIC NARAVNIH NESREČ

Obravnavali so tudi predlog samoupravnega sporazuma o oblikovanju in zagotavljanju sredstev za odpravo posledic nastalih

zaradi naravnih nesreč v občini Velenje v obdobju 1981—1985. V zvezi s tem je delegat Rudnika lignita Velenje menil, da na rudniku v celoti podpirajo takšen način razreševanja te pereče problematike, menijo pa tudi, da predvidena sredstva ne zadoščajo. Ukrepi so nujni, zaradi pomanjkanja denarja sanacija kasni, s tem postaja vse dražja in primanjkljaj je razumljivo vse večji. Delegati so podprli predlog, da letos probleme skušajo rešiti s presežki interesnih skupnosti, v prihodnjih dveh letih pa problematiko celovito razrešijo.

FINANCIRANJE URBANISTIČNE, GEODETSKE, GEOMEHANSKE DOKUMENTACIJE

Naslednja točka je bila razprava o osnutku samoupravnega sporazuma o financiranju urbanistične, geomehanske in geodetske dokumentacije v občini Velenje

do leta 1985. S sporazumom bi zagotovili sredstva za hitrejši in skladnejši prostorski razvoj občine. Zagotavljanje sredstev za to področje je vseskozi problem in izvajalci razumljivo nočejo delati. Sporazuma ne sprejemajo v šotanjških termoelektrarnah, ker sredstev za te namene v planskih aktih nimajo predvidenih, na rudniku pa ga sicer podpirajo, ker pa so v velikih težavah, sredstev ne nameravajo združevati. Njihov delegat je povedal, da so za zagotavljanje sredstev, vendar bodo storitve neposredno sami naročili in plačali. Delegati so zato zadolžili izvršni svet, da zadevo ustrezno uredi.

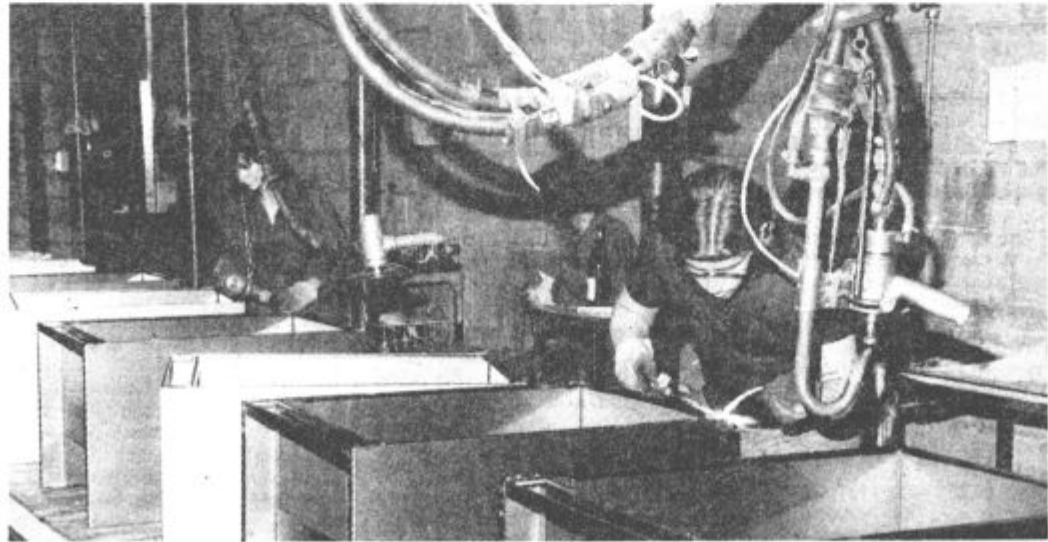
ODLOK O RAZGLASITVI KULTURNIH IN ZGODOVINSKIH SPOMENIKOV

Na vrsti je bila tudi razprava o osnutku odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Velenje. V osnutku predlagane spomenike bodo razdelili na posamezna področja. S tem želijo zagotoviti vsebinsko boljše javno razpravo, saj v posameznih krajih stanje boljše poznajo. Javno razpravo morajo v krajevnih skupnostih opraviti do septembra. Ko bo odlok sprejet, bodo izdali tudi ustrezno brošuro.

VOLITVE IN IMENOVANJA

Redna točka dnevnega reda so tudi volitve in imenovanja. Za vodjo strokovne službe občinske skupščine in izvršnega sveta so imenovali Toneta Hribarja, Nado Fink iz Celja za javno pravobranilko samoupravljanja za občine Brežice, Celje, Krško, Laško, Mozirje, Sevnica, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje, Velenje in Žalec; začasni namestnik sodnika za prekrške za nujne primere je Vladka Korošec, za načelnika občinskega oddelka za notranje zadeve pa so imenovali Draga Napotnika.

J. P.

Iz tozda Zamrzovalniki (TGO Gorenje)

Zbor krajevnih skupnosti

Prepočasno uresničevanje ciljev socialne politike

Delegati zbora združenega dela, krajevnih skupnosti in skupščine skupnosti socialnega varstva so osrednjo pozornost na skupnem zasedanju namenili uresničevanju socialne politike v občini Velenje.

Temeljna določba, na osnovi katere v naši republici izvajamo socialno politiko je Samoupravni sporazum o skupnih izhodiščih za zagotavljanje socialne varnosti v obdobju 1981—85, v pripravi s tega področja pa je še en zakon, in sicer zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Samoupravni sporazum določa, da si mora vsak sam, z lastnim delom, zagotoviti socialno varnost. Tistim, ki to iz objektivnih vzrokov ne morejo, pa to zagotavljamo solidarnostno preko sistema socialnih pomoči, ki jih dodeljujejo posamezni sisi. Pri ustvarjanju pogojev za socialno varnost moramo kljub težkemu materialnemu položaju združenega dela dosledno uresničevati vse tiste ukrepe, ki bodo delavca spodbujali k doseganju čimvečjih delovnih in poslovnih rezultatov. Razmere, v katerih bodo ljudje videli možnost za napredek in razvoj, bodo le v boljšem delu, ki bo ustvarilo večji dohodek in s tem boljše socialno varnost. Zavedati se moramo, da je od rezultatov dela odvisna tudi socialna politika. Poprečni neto osebni dohodek v gospodarstvu v občini Velenje je bil leta 1978 6.245,00 dinarjev, v preteklem letu pa je ta znašal 15.838,00 dinarjev. Valorizacijski količnik povečanja osebnih dohodkov za navedeno obdobje je 253,6, za življenjske stroške pa 299,6. Razkorak med rastjo življenjskih in osebnih dohodkov je zelo velik. Neugodne posledice, ki jih to prinaša s sabo, smo in jih je treba tudi v prihodnje preprečevati z ukrepi socialne politike. Ti pa so uresničljivi le v obsegu naših ekonomskih zmogljivosti. O socialni politiki bi morali odločati ne samo v silih, ampak tudi v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Že dalj časa ugotavljamo, da se cilji socialne politike, kot sestavni del socialne varnosti delavcev in občanov v tozdih ter krajevnih skupnostih, vse prepočasno uresničujemo. Zato je treba v najosnovnejših celicah naše družbe nujno ustanoviti komisije za socialna vpra-

sanja, kadrovske socialne službe v organizacijah združenega dela pa osvestiti in strokovno usposobiti za spremljanje socialne varnosti delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki, seveda pri tem ne bi smeli zanemariti vloge osnovnih organizacij sindikata.

SOLIDARNOST

Solidarnost je eno izmed najpomembnejših načel naše družbe. Hiter gospodarski razvoj velenjske občine v preteklih letih in s tem visoka rast družbenega proizvoda sta omogočila, da smo lahko velik del denarja odvajali prav za solidarnost. Zaradi znanih težav dveh nosilk gospodarstva v velenjski občini (Reka in Gorenje) se družbeni proizvod iz leta v leto zmanjšuje, potrebe in obveznosti do solidarnosti pa se povečujejo.

Delegati so v razpravi poudarili, da danes dajemo veliko več za solidarnost, ob tem pa imamo lastne težave večje kot tiste občine, ki jo prejemajo. Zato bi morali kar najhitreje izdelati analizo za praznopolnitev denarja za solidarnost v slovenskem prostoru. Zaradi naših velikih obveznosti do solidarnosti zmanjšujemo in vse bolj siromašimo naš občinski standard (sredstva za solidarnost se povečujejo hitreje kot je dovoljena rast skupne porabe v občini).

Delegati so podprli stališča in predloge občinskega komiteja za družbene dejavnosti in izvršnega sveta skupščine občine ki menita, naj se v osnovno za ugotavljanje dohodka sisov za zagotovljeni program ne vključuje bruto osebni dohodek rudarjev za njihovo delo v podaljšanem delovnem času. To naj se upošteva v merilih za obračunavanje solidarnosti na vseh področjih družbenih dejavnosti. Narodni dohodek nikakor ne sme biti merilo za solidarnost. Eden od osnovnih kriterijev pri ugotavljanju potreb po sredstvih iz solidarnosti na vseh področjih družbenih dejavnosti bi moral biti tudi naravni in selitveni prirast prebivalstva. Programi morajo biti v začetku leta jasni in se med letom ne smejo spreminjati. V nobenem primeru se ta sredstva ne smejo in ne morejo povečevati hitreje kakor je dovoljen porast skupne porabe v občini, ki to so-

lidarnost daje. Prav tako bi moral biti program solidarnosti med vsemi udeleženci soglasno sprejet.

ZA UGOTAVLJANJE SOCIALNE VARNOSTI

Socialno varnost zagotavljamo na več načinov. Med drugim s porodiškimi dopusti in zavikom za novorojence, ki je v letu 1980 zamenjal dotedanjo denarno pomoč za nakup opreme za novorojenega otroka. Denarno pomoč družnam z otroki (prej otroški dodatek) je v treh letih izgubilo kar 60 odstotkov družin. Eden od elementov socialne varnosti je tudi program priprave na šolo, prehrana na šoli, letovanje otrok, prav tako pa tudi varstvo predšolskih otrok, kjer se srečujemo s težavami. Denarja za gradnjo vrtec ne bo mogoče več združevati v enaki meri, potrebe po tem pa bodo še vedno ostajale. Pretežnemu delu prebivalstva v občini je socialna varnost za primer starosti in invalidnosti zagotovljena s pokojnino in invalidskim zavarovanjem. Svoje posledice so prinesle tudi omejene možnosti zaposlovanja, saj se je povečalo število upravičencev do denarnih dajatev, zlasti na račun zaposlitev za določen čas, iskalcev prve zaposlitve, med katerimi bodo v prihodnje verjetno številni pripravniki. Zagotavljanje socialne varnosti na stanovanjskem področju je ena od nalog stanovanjske skupnosti, ki to zagotavlja določeni kategoriji občanov z dodeljevanjem solidarnostnih stanovanj, oziroma z doplačevanjem stanarine.

Delovni invalidi predstavljajo v naši občini zelo številno kategorijo delavcev. V zadnjih treh letih se je njihovo število povečalo za okoli 12 odstotkov na leto in narasča hitreje kot prirast novo zaposlenih. Za nadomestila invalidom je bilo v naši občini izplačanih približno 110 milijonov dinarjev.

Nalog na področju socialne politike je torej še veliko. Ena od pomembnejših je uvedba enotne skupne evidence vseh prejemnikov socialne pomoči, na katero se v velenjski občini pripravljamo, izvajal pa jo bo Center za socialno delo. S tem bomo dosegli velik korak naprej pri podružljanju in selektivnejšemu odločanju o socialnovarstvenih pravicah za pridob-

itev socialne pomoči. Prav tako bomo s tem preprečili kopičenje različnih vrst pomoči pri posamezniku ali družini in uresnili že dogovorjeno načelo, da je dodeljena socialna varnost dohodek družine in socialno stanje posameznika ali družine. Med stališči, ki sta jih sprejela občinski komitej za družbene dejavnosti ter občinski izvršni svet, delegati pa so jih tudi podprli in sprejeli, je zapisano, da mora združeno delo dosledneje uresničevati temeljno načelo in pravico delavcev, da z lastnim delom zagotavljajo sebi in družini socialno varnost, načrtno pa bi jo morali razreševati že v letnih načrtih poslovanja. Kadrovske službe v organizacijah združenega dela bi morale zaradi zaostrovanja socialnega položaja nekaterih kategorij prebivalstva (družine z otroki, upokojeanci ter tisti občani, ki živijo od pomoči socialnega skrbstva) spremljati in voditi evidenco o socialnem položaju vsakega delavca po enotni metodologiji, in sicer osebni dohodek delavca pod 10.000 dinarjev, število družinskih članov, šoloobveznih otrok, velikost stanovanja, način prevoza v službo in v šolo, pri dodeljevanju socialne pomoči je treba dosledno upoštevati dejansko socialno stanje prosilca, ki se mora preverjati v tozdih in krajevnih skupnostih. Občinski komitej za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja bi moral takoj začeti spremljati rast življenjskih stroškov v občini. Delovna doba za pridobitev solidarnostnega stanovanja nikakor ne sme biti eden od kriterijev za pridobitev solidarnostnega stanovanja, saj tega velikokrat potrebujejo mlade družine, ki imajo kratko delovno dobo. Razvijanje nege in oskrbe starostnikov na domu tudi v naši občini še ni zažvelo. Tudi to obliko socialne varnosti bo treba začeti razvijati kar najhitreje. Dokončno pa se delegati obeh zborov občinske skupščine in skupščine socialnega varstva niso zedinili o subvencioniranju stanarin v domovih za učence.

PROSTORSKI PLAN

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so nato nadaljevali zasedanje na ločenih sejah. Delegati zbora krajevnih skupnosti so osrednjo pozor-

nost namenili osnutku prostorskega dela družbenega plana občine Velenje za obdobje 1981—1985.

Sestavni del družbenega planiranja je urejanje prostora in varstvo okolja. Prostor v družbenem načrtu ni bil zajet in predstavljen v ustrezni obliki ter vsebini. Spremenjene razmere na vseh področjih gospodarjenja se odražajo tudi v rabi prostora. Do sedaj smo v velenjski občini družbeni načrt sprejemali posebej za gospodarski in posebej za družbeni razvoj. Zato ni čudno, da je naš prostor tako neurejen. V sedanjem času bi morali vsak kvadratni meter zemlje analizirati in ugotoviti za kaj je najbolj primeren. Ponovno preverjanje sprememb, dopolnjevanje in usklajevanje že dogovorjenih ter v družbenem načrtu zapisanih odločitev o rabi prostora, pa je narokoval intervencijski zakon o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti. Poleg skupne zasnove urejanja prostora, vloge naselij v omrežju naselij, prebivalstva, varstva okolja, naravnih in kulturnih spomenikov ter načina urejanja prostora in urbanistična dokumentacija, je najpomembnejši del družbenega plana raba površin, še zlasti kmetijskih zemljišč. Razvrstitve teh je osnova za načrtovanje kmetijske proizvodnje in razvoja kmetijstva v občini. Z upoštevanjem in seveda tudi spoštovanjem sprejetih zakonskih ter pozakonskih predpisov s področja planiranja ter drugih zakonov, ki urejajo razmerja v prostoru, s strokovnim proučevanjem in selektivnim reševanjem težav preko javnih razprav, smo v naši občini končno prišli do ustrežnejše ureditve prostora.

Poleg teh dveh točk so delegati zbora krajevnih skupnosti sprejeli še predlog dopolnitve sklepa o ukrepih družbenega varstva in poročilo izvršnega sveta o dosežanjem izvajanja ukrepov družbenega varstva v Gorenju, predlog za dopolnitve družbenega dogovora štipendijski politiki v SR Sloveniji, predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje za preteklo leto ter še nekaj drugih predlogov in osnutkov.

T. P.

Kmetijska zemljiška skupnost Obdelati vsa zemljišča

Pretekli ponedeljek so se na tretji redni seji skupščine zbrali delegati Kmetijske zemljiške skupnosti občine Velenje. Med drugim so obravnavali rebalans finančnega načrta te skupnosti za letošnje leto, sprejeli kategorizacijo kmetijskih zemljišč za potrebe prostorskega dela družbenega plana občine, poslušali poročilo odbora za samoupravni nadzor in o uresničitvi finančnega načrta kmetijske zemljiške skupnosti za leto 1982, sprejeli spremembe in dopolnitve statuta te skupnosti. Na dnevnem redu pa so imeli še poročilo o slabo in neobdelanih zemljiščih v naši občini v letu 1982.

Seveda je delegate najbolj zanimal prostorski del družbenega plana občine Velenje za obdobje 1981—85, ki do sedaj v družbenem načrtu ni bil zajet in predstavljen v ustrezni obliki tej vsebini, skladno z veljavno zakonodajo s področja družbenega načrtovanja. Konec leta 1982 je bil sprejet intervencijski zakon o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti. Prav ti razlogi so terjali ponovno preverjanje spremembe, dopolnjevanje, usklajevanje že dogovorjenih in v družbenem načrtu zapisanih odločitev o rabi prostora. Po podrobni predstavitvi prostorskega plana, je delegate na seji zanimalo zlasti poglavje o rabi zemljišč, ki je povsem novo in predstavlja najpomembnejši del tega načrta. Osnutek prostorskega dela družbenega plana je nastal na osnovi kategorizacije kmetijskih zemljišč. Delegate je zanimalo zlasti to, kako ta načrt štiti najrodovitejšo zemljo in čiste kmete. Da bi zagotovili objektivno danost naravnih pogojev za kmetijsko proizvodnjo ter zavili zmanjševanje najboljših kmetijskih zemljišč, načrt predvideva gradnjo naselij in drugih objektov na manj kakovitnih kmetijskih in gozdnih zemljiščih. Poseg na kvalitetna zemljišča bo mogoč le ob skupnem in strokovnem preverjanju različnih možnosti, še v primerih gradnje stanovanjskih in drugih objektov, ki neposredno služijo primarni kmetijski proizvodnji ter objektov za namene splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite, objektov in naprav za raziskovanje in izkoriščanje lignita.

Zaradi intervencijskega zakona o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti je dotok sredstev zelo majhen in bo dosegel le 50 odstotkov načrtovanega. Več denarja kot so pri tej skupnosti načrtovali bodo dobili z odškodnino od prodajne cene za kubični meter izkopanih rudnin ter od prodaje in zakupa kmetijskih zemljišč. Manj denarja pa bo za apnenje in založno gnojenje, za odkup zemljišč, prispevek Zveze vodnih skupnosti Slovenije ter sredstva, ki se združujejo pri Zvezi kmetijskih zemljiških skupnosti Slovenije za agromelioracijo. Povečala pa se bodo sredstva za izvajanje hidromelioracije v Sentilju za male melioracije ter za izdelavo dopolnitve kategorizacije kmetijskih zemljišč.

Zbiranje in preverjanje podatkov o obdelanosti kmetijskih zemljišč je stalna naloga, ki si jo je kmetijska zemljiška skupnost začrtala v delovni program za to leto. Seveda pa ji morajo pomagati tudi občinski upravni organi, pristojni za kmetijstvo, kmetijska inšpekcija, kmetijska pospeševalna služba, gozdno-gospodarske organizacije, socialna služba, uprava za družbene prihodke in krajevne skupnosti. Cilj akcije je, da bodo vsa kmetijska zemljišča v Saleški dolini obdelana, za merilo pa bodo služili pridelki, ki jih dosega zaposleni v družbenih obratih ali na usmerjenih kmetijah. Akcijski program za boljše obdelanost kmetijskih zemljišč je ta velenjska skupnost sprejela že leta 1980. Kar 82 lastnikom neprimerno obdelanih zemljišč je poslala predloge za izboljšanje obdelave. Ob koncu leta 1981 pa so ugotovili, da se stanje bistveno spremenilo. Kmetije so v veliki meri prevzeli mlajši gospodarji, ki so se takoj vključili v preusmeritev gospodarstva in intenzivnejšo proizvodnjo, v 18 primerih so lastniki sami poskrbeli za boljše obdelavo. Skupno je bilo v preteklem letu evidentiranih pri 36 lastnikih 191,3 hektarje slabo obdelanih zemljišč in pri štirih osemih lastnikih 19,20 hektarjev neobdelanih zemljišč. Na osnovi razgovorov se je stanje izboljšalo pri 14 lastnikih (81 hektarjih). Med najpogostejšimi vzroki za slabo obdelavo oziroma neobdelanost sodi starost in bolezen, kmetije brez naslednikov (17), nezainteresiranost lastnikov, neznanje, alkoholizem in slabo socialno stanje (15), lastniki ne živijo v kraju, kjer imajo zemljišča (6), sosedski spori (1), dohodek iz gozda (1). V nekaterih primerih pa so bila zemljišča neobdelana zaradi strme lege, v dolini pa zaradi zamočvirjenosti. Seveda so se razmere v prihodnosti težje lažje izboljšale. Kljub prizadevanjem kmetijske zemljiške skupnosti pa so še vedno ostala neobdelana nekatera družbena zemljišča.

T. P.

Krajevna skupnost Vinska gora

Njihovi načrti niso le načrti želja

Vsak, ki se pelje po cesti Titovo Velenje — Celje, se po nekaj kilometrih vožnje z veseljem ozre v prelep hrib s cerkvijo in hišami razstresenimi na velikem prostoru. Pogled je še posebno veličasten, če je hrib obsijan s soncem. Tudi ob cesti si ne more kaj, da ne bi opazil urejenega naselja, ki že navzven kaže, da so tu doma pridni in skrbni ljudje, ki živijo s svojim krajem — Vinsko goro.

veliko prispevali krajanji sami. Od samoupravne komunalne interesne skupnosti so za njeno postavitev dobili 200 tisoč din, ker pa znajo sami vsak dinar dobro obrniti in ga še dodatno oplemeniti, kot sami pravijo, so prispevali še 2 milijona 200 tisoč dinarjev, da bo vežica lahko končana do 1. novembra.

Vsake stvari, ki se jo krajanji lotijo, da bi izboljšali izgled in življenje v svojem kraju, podpro prav vsi krajanji Vinske gore. Zelo veliko prispevajo sami z materialom in denarjem, še več pa s prostovoljnimi delom. Tako so letos asfaltirali odcep ceste Javornik — Usar v dolžini 400 metrov in odcep Prelska — Spodnja Črnova, ki je daljši, saj je dolg kar 1100 metrov. Krajanji so pri tem pomagali od jutra do večera. Za modernizacijo teh cest pa je vsako gospodinjstvo prispevalo kar 70 do 100 tisoč dinarjev. Že ta podatek dovolj zgovorno kaže, koliko krajanji sami prispevajo za razvoj kraja.

Resno so se spoprijeli tudi z nalogo, da bodo s cestami povezali vasi in višinske kmetije, pri čemer pa jim pomagajo tudi gozdno gospodarstvo. Zelo so gospodarstveniki. Sani so se odločili, da bodo sredstva namenjena za delo delegacij v krajevni skupnosti, ki jih sicer ni veliko, so pa, porabili

DELO DRUŠTEV IN DRUŽBENO-POLITIČNIH ORGANIZACIJ

Novih igrišč v krajevni skupnosti se še posebej veselijo člani telovadnega društva Partizan, ki je vodilna sila športnih dogajanj v krajevni skupnosti. Zanimanje krajanov za delo v Partizanu je izredno, saj je vanj vključenih kar 580 članov in skoraj lahko rečemo, da je to za socialistično zvezo delovnega ljudstva najbolj množična organizacija v kraju, saj je polovica vseh prebivalcev tako ali drugače povezana s temi društvi.

V Partizanu deluje dvanajst sekcij. Že tretje leto deluje v njem planinska sekcija, ki vsak mesec organizira planinski izlet. V februarju so se planinci iz Vinske gore povzeli na Stol, že v kratkem pa bodo šli k Sedmerim jezdom. Člani planinske sekcije Partizana pa so tudi zvesti udeleženci najrazličnejših drugih pohodov.

Smučarska sekcija skrbi predvsem za rekreativno smučanje, pripravlja pa tudi tekmovanja. Pred dvema letoma so smučarji dobili tudi vlečnico. Če v Vinski gori za smučanje ni dovolj snega, organizirajo smuko drugje. Letos so bili kar trikrat na Rogli.

Nogometna sekcija sodeluje v nogometni ligi med vasmi. Tudi

pa je tudi ta, da je šolsko športno društvo tudi član Partizana, kar je posebnost daleč naokoli.

Marljivi »partizanovci« radi povedo, da je bila njihova krajevna skupnost dve leti zapored prva v akciji »Iščemo najboljšo KS v športni rekreaciji« v občini Zalec. Še za večji uspeh pa si štejejo, da so bili lani v Sloveniji enajsti, letos pa so rezultate še izboljšali in se povzeli na četrto mesto.

Radi sodelujejo tudi z drugimi podobnimi društvi, njihova povezanost s športniki Prebolca, pa postaja že kar tradicionalna.

Zelo aktivni so tudi člani gasilskega društva, ki so povsod in vedno pripravljene priskočiti na pomoč. Skrbijo tudi za to, da v delo uvajajo najmlajše, saj poleg starejših, izkušenih gasilcev delajo v društvu tudi pionirji in mladinci. Nobena akcija in prireditev v kraju ni popolna, če v njej ne sodelujejo tudi gasilci.

V kulturno društvo so vključeni kulturniki, ki za svoje sokrajane pripravljajo zanimive prireditve. V njem delujejo dramska, recitatorska in pevska skupina. Pevci vsako leto pripravijo samostojni koncert, dramatik pa poskrbe za igro ali komedijo. Največ pripravijo svojim sokrajanom jeseni in pozimi, ko je tudi njihovo zanimanje največje.

Društvo prijateljev mladine skrbi za najmlajše. Prizadevajo si, da bi njihovi otroci imeli prav toliko, kot imajo otroci v mestu. Že do začetka prihodnjega leta bi radi uredili podaljšano bivanje v šoli in uredili varstvo predšolskih otrok. Krajanji Vinske gore imajo tudi krajevno organizacijo Rdečega križa. Tako prizadevni kot v vsem ostalem, so tudi v prostovoljnem dajanju krvi. Njihova dejavnost pa ni usmerjena samo na to, ampak skrbi tudi za ostarele občane, tako da jim pomagajo pri pripravljanju kurjave za zimo. S svojim delom sodijo med najboljše v žalski občini.

Naši sogovorniki pa so pohvalili tudi delo družbeno političnih organizacij v krajevni skupnosti. Delovanje osnovne organizacije Zveze komunistov je čutili povsod. Tako pri raznih akcijah, še bolj pa pri reševanju nastalih problemov v kraju. Mladinska organizacija se je še posebej iz-

kazala pri pripravah na praznovanje krajevnega praznika. Zelo delovni pa so tudi člani Zveze borcev.

NADALJNI RAZVOJ KRAJA

Za najpomembnejšo nalogo so si krajanji Vinske gore zastavili napeljavo novih telefonskih priključkov. Trenutko jih imajo 24, želijo pa si to število povečati na tristo. Za uresničitev te naloge so ustanovili odbor. Pripravljena je že vsa potrebna dokumentacija in projekt. Sredstva bodo zbrali krajanji sami, priključili pa se bodo na Velenjsko telefonsko omrežje.

V načrtu imajo tudi ureditev rezervoarja za pitno vodo in napeljavo vode k hišam, ki je doslej še niso imeli. Solidarno bodo napelivali tudi električno sokrajanu, ki je še brez nje. Posebno pozornost pa bodo posvetili tudi kanalizaciji, ki predstavlja poseben problem kraja in pa sanaciji plazov — enega pri pokopališču bodo sanirali že letos. Prav tako pa jim je za naprej ostala še modernizacija ceste v Lipju in obnova cerkve, ki je pomemben kulturni spomenik in simbol Vinske gore.

Nad vse si želijo dobiti dom, v katerem bi bilo za vse dovolj prostora. Vsi so pripravljene podpreti akcijo za pridobitev takšnega večnamenskega doma — prizidka k osnovni šoli. Zemljo že odkupujejo, ne vedo pa še, kako bo z referendumskim sredstvi za uresničitev te njihove največje želje.

Pravijo, da njihov načrt ni načrt želja, ker se zavedajo, da njihova enotnost lahko reši še tako velike težave. Že sedaj so z udarniškim delom veliko naredili sami, pripravljene pa so prostovoljno delati še naprej.

TEŽAVE, TEŽAVE, TEŽAVE...

Vse doslej so bili delegati Vinske gore zelo delovni, Marljivo so se udeleževali vseh sej. Sprašujejo pa se, kako bo v naprej. Nezdovoljni so, ker menijo, da njihovih mnenj nihče ne upošteva. Pravijo tudi, da so prikrajšani pri sredstvih iz samopriskvka. V programu je bilo zapisano, da bodo iz referendumskih sredstev dobili denar za vodovod in telovadnico, sedaj pa iz tega verjetno ne bo nič. Bojijo pa se, da referendum v Vinski gori ne

bodo več tako uspešni kot so bili doslej.

Drugi problem, ki jih tare, je šolstvo. Radi bi preprečili, da bi na šoli, ki ima štiri razrede, uvedli kombiniran pouk zaradi premajhnega števila učencev v razredu. Nimajo pa tudi vrtca, zato morajo malčki v varstvo drugam.

OB PRAZNOVANJU — VRSTA PRIREDITEV

V spomin na dan vstaje slovenskega naroda praznujejo krajanji Vinske gore svoj krajevni praznik. Prireditve v počastitev tega praznika so se začele že 16. julija s turnirjem v malem nogometu in s tekmovanjem v streljanju z zračno in malokalibrsko puško. Do 24. julija, ko bo osrednja proslava bo tudi košarkarsko tekmovanje in šahovski turnir posameznikov. V nedeljo bo najprej svečana seja skupščine KS. Ta se bo začela ob 10. uri. Ob 11. uri pa bo športna akademija »MLADOST 83« z otvoritvijo športnih objektov in planinske poti, kajti planinci bodo imeli svojo planinsko pot okrog Vinske gore. Ta bo vodila od Običra, mimo Košana na Črnovo, naprej mimo partizanskih grobov proti »Dolini mlinov«, k Vinski gori in na vrh Temenjak. Od tu bo pot vodila na Ramšakov vrh, od koder je prelep razgled na Kozjak. Potem pa spet pod noge in na Radojč, s katerega bodo planinci lahko opazovali Savinjsko dolino in Vinsko goro. Pot bodo nadaljevali mimo Ganjarja do domačije Lešek, svojevrstne posebnosti kraja, kjer imajo muzej, v katerem je med drugimi zanimivimi predmeti tudi stara poštna blagajna še iz Turških časov, in do Grajske razvaline preko Dobrove nazaj do Običra. To pot lahko utrjeni planinci opravijo v dvanajstih urah, normalna hoja pa zahteva šestnajst ur, zato je najlepše, če jo planinci prehodijo v dveh dneh, pravijo.

Krajanji Vinske gore pa bodo ob 12. uri 30 minut priče, otvoritvi pomembne pridobitve za kraj, ko bodo svečano prerezali trak na obnovljenih cestah v njihovi krajevni skupnosti. Ob 15. uri, se bje začelo krajevno srečanje. Da bo razpoloženje kar najboljšo, bo skrbel ansambel Veseli DKE-NOVCI!

mkp, sv

Krajevno skupnost Vinska gora so nam predstavili: Ivan Vodušek, predsednik društva prijateljev mladine in komisije za šport in rekreacijo, Franc Špegel, predsednik predsedstva telovadnega društva Partizan, Bernard Drev, predsednik sveta krajevne skupnosti in Franc Javornik, predsednik skupščine krajevne skupnosti.

V krajevni skupnosti Vinska gora živi približno 1300 prebivalcev. Čeprav sodi v občino Zalec, se le nekaj prebivalcev vsakodnevno vozi na delo tja ali v Celje, večina pa so krajanji Vinske gore delavci v velenjskem združenem delu, kamor jih večina vozi tudi otroke v varstvo.

Naši sogovorniki

Naši sogovorniki so nam povedali, da je bilo leto od lanskega krajevnega praznika, 22. julija, do letošnjega, zelo uspešno, čeprav niso uresničili vsega, kar so zapisali v načrt.

Ena izmed največjih pridobitev za kraj v tem letu je vsekakor gradnja mrliške vežice. Da bodo ta načrt lahko uresničili že letos, so

drugače kot drugi. Zmenili so se, da bodo stroške, ki jih imajo pri delovanju delegatskega sistema poravnali sami delegati, dobili denar pa nemanili za posipanje cest.

Že za praznik krajevne skupnosti pa bodo krajanji bogatejši za igrišče za tenis in odbojko. Okrog igrišča pa so speljali tudi atletsko stezo.

košarkarska, roketna, trim, tenis, strelška, šahovska in sekcija za najmlajše deluje v tem društvu. Skrbe tudi za rekreacijo v zaprtih prostorih, saj se jo vsak terek v telovadnici RŠC udeleži trideset krajanov Vinske gore. Že kmalu pa se bo v Partizanu ustanovila tudi sekcija za upokojenke, tako da bo v njem lahko res vsak našel nekaj zase. Zanimivost Partizana

DAN ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV — Ob svojem letošnjem prazniku, 13. juliju, so člani zveze šoferjev in avtomehaničev pripravili tradicionalni sprevod, ki je krenil po ulicah Titovega Velenja in Soštanja. V njem so sodelovali člani ZSAM z osebnimi in tovornimi

vozili ter avtobusi. Osrednja republiška proslava je bila prejšnjo nedeljo v Žužemberku, regijska pa je bila v nedeljo v Laškem in se je udeležilo 40 članov ZSAM iz velenjske občine.

(B. M.)

SREČANJE NARODNO ZABAVNIH ANSAMBLOV — Na Graški gori je bilo to nedeljo tradicionalno srečanje narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin. Tudi letošnjo prireditev je obiskalo nekaj tisoč ob-

čanov, nastopilo pa je 14 narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin. 6 skupin se je udeležilo tudi tekmovanja za najboljšo pesem o Graški gori. Zmagal je ansambel Gorski cvet.

Titovo Velenje

Pobuda za izdelavo spominkov

V Šaleški dolini se v zadnjem času ne moremo pohvaliti s preveč pestro ponudbo na področju spominkarstva. Le redki so tovrstni izdelki, ki jih lahko ponudimo obiskovalcem, nekatere izmed njih pa je že zdavnaj prerastel čas. Tako turistom med drugim ponujamo tudi prospekte, ki kažejo nekatere

zanimivosti v občini pred desetimi in več leti.

Da bi odpravili to pomanjkljivost, se je pri predsedstvu občinske konference SZDL Velenje sestala posebna komisija, ki je lahko znova ugotovila, da sedanjih spominkov ni dovolj, njihova izbira pa je premajhna; zato so se zavzeli za izboljšanje tovrstne

turistične ponudbe v občini. Poudarili so, da mora spominkarstvo postati sestavni del celovite turistične ponudbe, ki ga bomo objavili tudi v našem tedniku v začetku septembra. Iz natečaja bo najbolje razvidno, kaj želimo v občini doseči na tem področju.

Člani komisije že vnaprej vabijo vse, ki jih zanima to področje, da sodelujejo pri tejalnogi in pobude ter zamisli že vnaprej pošljejo svetu za kulturo pri občinski konferenci SZDL.

Po objavljenem javnem natečaju bo posebna strokovna komisija ocenila primerčnost posameznih predlogov.

Logarska dolina

Logarska dolina je naravni dragulj, njene možnosti na turističnem področju izredne, a nerazumljivo slabo izkoriščene. Ponudba je več kot pičla, obiskovalci pa tudi zato veselo uživajo na njenih jasad in livadah.

Se bolj veselo seveda kjerkoli in povsod puščajo odpadke, ki jih »nudi«
industrija živil, pijač in podobnih dobrin. Tudi izkopička ni, zato so se odločili za gradnjo kampa. Pridno so gradili, tik pred zaključkom del pa se je vse ustavilo. Zmanjkalo je denarja, volje, pa morda še časa. Očitno nismo skregani samo z denarjem, temveč tudi z zdravo pametjo.

Tekmovanje za 22. julij

Osnovna strelska organizacija Kajuh iz Mozirja bo ob Dnevu vstaje tudi letos priredila tradicionalno tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško proste izbire. Tekmovanje bo 22. julija in bo trajalo od 7. do 19. ure, pripravili pa ga bodo na strelišču v Mozirju.

Udeležijo se ga lahko strelci in strelke starejši od 15 let, dovolili pa bodo uporabo lastnega orožja. Za najboljše bodo pripravili vrsto praktičnih nagrad, pa seveda pokal, medalje in diplome.

Delo kinooperaterjev

Skrbimo za nemotene predstave

Kinooperater. Kaj vse dela in kakšen poklic je to, sta nam povedala Janko Pušnik, ki skrbi za nemotene predstave v Kinu Titovo Velenje že 15 let in Franc Miklavžina, ki bdi nad predstavami v Šmartnem ob Paki, Doliču, Šoštanj in nad filmi, ki jih vrte v Domu Kulture, v mozirski dolini pa to delo odpravlja Štefan Matjaž.

Povedala sta nam, da je prvi kinooperaterjev stik s filmom že na železniški postaji, kjer ga prevzame. Takoj, ko jima pride v roke, ga morata skrbno pregledati, da ugotovita, ali ni na njem morebiti kake napake. Film potem pripravita za normalno predvajanje. Ko se predstava začne, skrbita, da je s sliko in tonom na platnu vse v redu, kajti kinooperater je odgovoren za nemoten potek. Ves čas pa mora tudi paziti, da filma sam ne poškoduje, in da ga po končanem predvajanju kar najbolj ohranjenega preda naprej in ga zavaruje, da se med transportom k drugemu kinematografu ne poškoduje.

Sama tudi vzdržujeta projektorje. Če projektor ni vzdrževan tako kot bi moral biti, tudi predstava ni takšna, kot si gledalec želi.

Kdor želi opravljati kinooperaterska dela, mora najprej končati poklicno šolo — najbolj kovinarsko ali elektro — šele potem gre lahko v uk, kjer

je potrebno opraviti 200 ur praktičnega pouka. Tu pa šolanja še ni konec. Pridobiti je potrebno še veliko teoretičnega znanja na tečaju v Ljubljani.

Filme za predstave izbira programski svet in od njihovega okusa je odvisno, kakšne filme gledamo. Je pa res, da so pri izbiri v zadnjem času precej

omejeni. Najbolj obiskani so pač karate filmi, ki prinašajo tudi največ »cvenka«
v blagajno, zato jih tudi tolikokrat vrte. Janko in Franci tudi sama skrbita za reklamo. Od tega kako je posameznik film predstavljen, pa je odvisno število gledalcev.

Poklic kinooperaterja je lep za tistega, ki ima do njega veliko veselja. Janko in Franci ga imata. Skrbita za vse, kar je povezano z imenom kino. Udarniško sta teden dni belila velenjski kino, na enak način pa sta poskrbela tudi za okrepčevalnico. Že v kratkem pa bosta spet zraven, ko bodo v dvorani zamenjavali stole. Rekla pa sta, da ima njun poklic tudi senčne strani. Sobote, nedelje, prazniki, dnevi namenjeni počitku so za nju navaden delovni dan. Pa tudi od gledalcev je včasih slišati kako »gorko«
na njun račun. Za kaj vse že nista bila kriva. Tudi, ko zmanjka elektrike, pri čemer Janko in Franci nimata nič, gledalci krivdo naprtijo kar na njun naslov.

mkp
foto: b. Mugerle

Janko Pušnik

Franc Miklavžina

Okusi so preveč različni

„Delo kinooperaterja je gotovo precej zahtevno. To še zlasti velja za podeželje, kjer se s tem poslom ukvarjajo ljubiteljsko, večinoma so prepuščeni samim sebi, vsa opravila ležijo na njihovih plečih, pa še vse najrazličnejše kritike in obtožbe letijo na njihov račun, naj so krivi ali ne.“ Tako pravi Štefan Matjaž, ki skrbi za kinopredstave na Ljubnem ob Savinji. Veselja do tega dela mu ne manjka, sicer bi že zdavnaj vrgel puško v koruzo in postal tudi sam (pre)večkrat nergajoči gledalec. Vrsto zanimivih stvari je povedal in morda bo poslej obtožb nekoliko manj.

Precej pripomb je glede izbire filmov, ki jih predvajajo. Izbirajo jih seveda gledalci sami. Dvanajst članska komisija enkrat na leto po lastni presoji iz katalogov izbere 150 filmov, pozneje pa jih določi 115, kolikor jih rabijo na leto. Posebej pazijo, da je ene zvrsti največ petnajst filmov. To je seveda poseben problem, ker vsem okusom ni moč ustreči, od zvrsti pa je v največji meri odvisen obisk in s tem dohodek. Daleč najbolj obiskani so seveda razni »karate«, »seksi«
in podobni filmi nizke kakovostne in umetniške ravni. Zaradi očitne odvisnosti med takšnimi filmi in dobičkom je tudi ponudba kakovostnih filmov vse manjša, ob tem pa naša kulturna raven dokaj zaskrbljujoča.

Jasno seveda je, da je ob predvajanju boljšega in zahtevnejšega filma, dvorana bolj ali manj prazna, med gledalci pa niti tistih, ki se sicer najbolj zavzemajo za boljše filme in višjo kulturno raven. Na Ljubnem mora biti na eni predstavi 100 obiskovalcev, če se želijo izogniti izgubi. Ob omenjenih filmih jim je letos to uspelo, saj so imeli zadnje mesece povprečno 157 obiskovalcev. Tudi v prihodnjih mesecih je spored takšen, da se slabega »poslovanja«
ni treba bati.

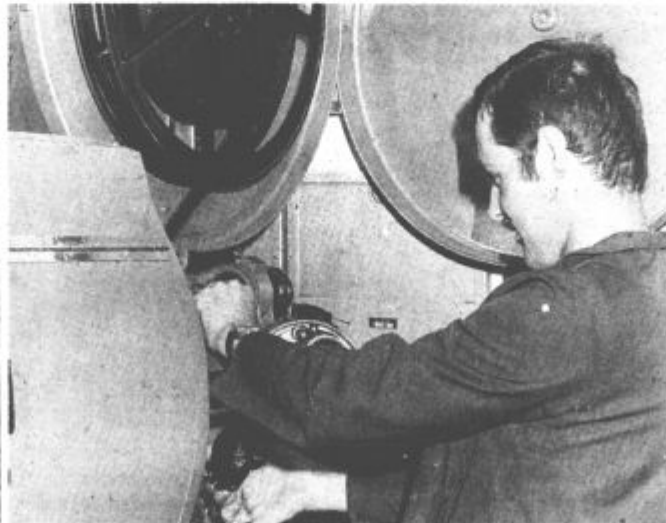
Problem so tudi v nebo vpijoči kritiki seksi filmov, ki se bojijo za »počutje«
svojih otrok, ob tem pa z vso vneto zagovarjajo karate in podobne filme, v katerih ne manjka nasilja, pa tudi seksa ne.

Štefan Matjaž pravi tudi, da ga gledalci najpogosteje obtožujejo zaradi »rezanja«, »krajšanja«
in tako naprej. Obtožujejo že, ne vedo pa da zato ni kriv operater niti projektor, temveč filmi izredno slabe kakovosti. Zaradi nujnega rezanja filma pri pripravi traku za predstavo, pa tudi zaradi drugih razlogov, so filmi seveda že bistveno krajši in predvajalec čudežev z njimi ne more delati. To seveda velja za starejše filme, saj distributerji novih v »provinci«
praviloma ne pošiljajo. Kakšni dve leti se morajo filmi predvajati drugod, da pridejo na

vas. Delna izjema sta podjetji Zeta in Vesna, vsi ostali pa kratkoma izsiljujejo — »vzemi star film, če hočeš potem še hovejšega«. Ko pride na vrsto, je seveda tudi »najnovejši«
film že star.

Gledalci predlagajo delo z enim projektorjem, kar pa ni rešitev za stare in izrezane filme, pa še odmor bi bil potreben. Sicer pa priprava filma za en projektor zahteva več rezanja, več dela za

operaterja, takšno predvajanje škoduje filmu in projektorju, zato tudi podjetja za boljše filme zahtevajo predvajanje z dvema projektorjema. Res pa je, da je prekop iz enega na drugi projektor bolj opazen pri starih filmih, kot pri novih, saj pri teh prekinitve ni. Se več problemov je navrgel Štefan Matjaž, kinooperater z Ljubnega, pa za gotovo niso samo njegovi, le na Ljubnem jih najbolj občuti.

Priprava filma, zlasti starega, terja veliko dela

Iščemo najstarejšo fotografijo

Znova smo dobili dve fotografiji, ki kažeta, kako so se ob koncu prejšnjega in v začetku tega stoletja oblačili ljudje. Fotografiji nam je poslala Martina Goričar iz Gaberka. Slika moškega, njenega pradedca, je bila narejena okoli leta 1880, druga slika pa okoli leta 1918.

Najboljša poletna fotografija

V prejšnji številki smo vam očitali, da nimate prave volje za fotografiranje v tem vročem času. Motivov pa je gotovo seveda zelo veliko. Le okrog sebe je treba pogledati in sprožiti kamero. Za začetek, in da bi vas spodbudili, objavljamo tale kar zanimiv posnetek. Morda bi ga lahko imenovali Sramežljivost.

Šoštanj

Mednarodno ribiško tekmovanje

Konec tega meseca bo v Šoštanju veliko mednarodno ribiško tekmovanje v peteroboju. To tradicionalno tekmovanje bo letos že petič, na njem pa bodo sodelovale reprezentance Zvezne republike Nemčije, Avstrije, Švice in Jugoslavije. Poleg njih pa prvič še reprezentanci Češkoslovaške in Madžarske. To pa so tudi ekipe, ki so najboljše v tem športu. Zvezna republika Nemčija je svetovni in evropski prvak, ekipa ČSSR pa je bila na lanskem svetovnem prvenstvu druga. Prav je, da ob tej priložnosti zapišemo nekaj več tudi o organizatorju tekmovanja ribiški družini Paka Šoštanj.

Ustanovili so jo leta 1953. Do 1. januarja letos je imela v upravljanju celotni paški ribiški okoliš, razen velenjskih jezer. S sklenitvijo samoupravnega sporazuma z ribiško družino iz Titovega Velenja pa z delom reke Pake gospodari velenjska družina.

Tekoče vode, s katerimi gospodarijo, so zaradi številnih odvzemov vode, urbanizacije, opustitve kmečkih žag in mlinov ostale vse manj primerne za športni ribolov. Pritoki Pake so primerne za postrvi, vendar zaradi zgoraj navedenih razlogov le z velikimi napori ohranjajo stalež rib v vodi. V gojitvene revirje vlagajo na leto 40 do 50 tisoč zaroda postrvi. Po dvehletnem obdobju pa mladice odlovi in jih vlagajo v posamezne revirje. Tako na leto vložijo v lovne revirje kar 3000 do 4000 mladice, velikih od 15 do 30 cm.

Od Šoštanja naprej je reka Paka zaradi različnih industrijskih odpadkov zelo onesnažena, tako da je do vasi Gorenje praktično pravi industrijski kanal. Šele pred izlivom v Savinjo je naseljena z ribami, ki pa so skoraj vsaki dve leti žrtve raznih zastrupitev. Zaradi tega šoštanski ribiči lahko uspešno gospodarijo le na šoštanskem jezeru. Je zelo bogato in naseljeno z belimi ribami in ribami roparicami. Dosele so vanj vložili že več kot 10 ton raznih rib. Občanom omogočajo po primernih cenah turistični ribolov in rekreacijo. Pred leti so ribiči s pomočjo krajevne skupnosti, šoštanskih termoelektrarn in še nekaterih drugih, z udarniškim delom zgradili ribiški dom ter športno igrišče za ribiško športna tekmovanja na suhem. Te objekte skrbno negujejo, enako tudi zelenice in sploh okolje. Ta del Šoštanja postaja resnični rekreacijski center. Imajo še veliko načrtov. Skupaj z ostalimi kraji želijo zgraditi tudi teniško in balinarsko igrišče.

Družina ima bogato tradicijo ne le v rekreacijskem ampak tudi v vrhunskem športnem tekmovanju. Že dolga leta njihovi tekmovalci osvajajo najvišja mesta na raznih meddružinskih, območnih, republiških tekmovanjih, tako v lovu rib, kot v športnih disciplinah. Že več kot 15 let so najboljši slovenski ribiči v peteroboju, in sicer na tekmovanjih na suhem. Imajo več izprašanih republiških in zveznih sodnikov, pa tudi medna-

rodnega sodnika za ribiško tekmovanje. Poleg naslovov republiških prvakov pri članih in mladincih v peteroboju uspešno tekmujejo še v slovenski A ligi v lovu rib s plovcem. Vlado Mešič je v preteklih petih letih petkrat zapored zmagal v peteroboju. Ekipa Vlado Mešič, Franc Reberšek in Rudi Mešič pa so kot slovenski reprezentanti večletni državni prvaki. Vlado Mešič in Franc Reberšek sta tudi reprezentanta Jugoslavije in oba kategorizirana športnika zvez-

nega razreda. Vlado Mešič je največji uspeh dosegel pred dvema letoma na evropskem prvenstvu v ZR Nemčiji, kjer je bil dvakrat četrti v posameznih disciplinah. Na mednarodnih turnirjih v Šoštanju pa je v posameznih disciplinah zmagal že trikrat. Na koncu naj zapišemo še to, da je bil Vlado Mešič v preteklem letu športnik velenjske občine. To je bilo za družino, kot sami poudarjajo, največje priznanje za dosedanje delo.

Preizkušnja spretnosti za varno hojo v gorah

Jezikovno razsodišče (101)

Ime za jezik Hrvatov, Srbov, Muslimanov, Črnogorcev

„Pišem vam v zvezi s člankom *Obrazci, obrazci*, objavljenem v Delu 22. aprila tega leta. Če že pišete o javni rabi slovenskega jezika, bi se lahko naučili, da poleg srbohrvaščine obstaja hrvaškosrbščina (u srpskohrvatskom jeziku mi tome kažemo srpskohrvatski i hrvatskosrpski jezik). V članku o obrazcih ste napisali sječan, pravilno pa se reče siječan; drugi pa to ni srbohrvaščina, ampak hrvaškosrbski jezik. Če si v javnih glasilih prizadevate za čisti slovenski jezik, ne pačite obnem srbskohrvatske. Sprejmite tovariške pozdrave! Sledi podpis R. C. iz Ljubljane.

Za napačno pisano besedo *siječan* se seveda moramo opravičiti: napaka je nastala pri pretipkavanju. Prav nerodno nam je zaradi tega.

Druga pa je z imenom za jezik Hrvatov in Srbov in — kot vemo — tudi Črnogorcev in Muslimanov. Pri nas se je za ta jezik na splošno uveljavil naziv srbohrvaščina, in mislimo, da je najbolje, če pri njem kar ostanemo, kadar gre za splošno, ne strokovno rabo. V znanosti in še kje je seveda mogoče tudi razločevati tako imenovane zemljepisne (in nekako na narode oprete) variante: vzhodno ali srbsko, zahodno ali hrvaško, južno ali črnogorsko in osrednjo ali bosensko-hercegovsko. V znanstveni rabi lahko tudi v Sloveniji sledimo ustreznim oznakam v srbohrvaščini, in torej imenujemo vzhodno varianto srbskohrvatsko, zahodno hrvaškosrbsko, ni pa (še) utrjene oznake za varianto v Črni gori ter Bosni in Hercegovini.

Ravno s tega vidika se pokaže ustreznost enotnega slovenskega izraza v vsakdanji in praktično strokovni rabi. Pri tem mislimo na podobne jezike drugod po svetu, konkretno npr. na angleščino, ki ima svojo varianto v Ameriki (prim. ameriška angleščina). Seveda se tudi pri nas kdaj namesto srbskohrvatski jezik reče skrajšano tudi le srbski in namesto hrvaškosrbski kar hrvaški, kolikor se pač enako izražajo tudi Srbi in Hrvati.

V presoji o obrazcih ni šlo za to, katera varianta srbohrvaščine je na njih uveljavljena, temveč za to, da se slovenščina s takimi obrazci omejuje v javni rabi. In takega nadomeščanja slovenščine v javni rabi z drugimi jeziki si — pač upravičeno — tudi za naprej ne želimo in ga osojamo kot nepotrebno motenje v uživanju ustavno zagotovljenih pravic slovenščine.

Jezikovno razsodišče (102)

„Artiljerija“ za dekleta in žene

V aprilu so se v nekaterih slovenskih revijah in občinskih glasilih pojavili članki, ki vabijo žene in dekleta k prostovoljnemu usposabljanju za vojaški poklic. Revija *Naša žena* je ob članku objavila tudi prijavo, ki jo morajo bodoče vojakinje izpolniti. V rubriki, v kateri so našteje možnosti za usposabljanje, beremo, da se bodo žene in dekleta lahko odločale med drugim tudi za *pešadijo, artiljerijo, artiljerijsko-raketne enote* protizračne obrambe, *inženirijo, sanitetsko službo*. Prijavo z enakim besedilom je v aprilu razpošiljal tudi Občinski svet zveze sindikatov Ljubljana Center.

Pravilno je seveda samo: *pehota, artiljerija, artiljerijsko-raketne enote* protizračne obrambe, *inženirstvo, sanitetna služba*. V obeh prijavih je tudi sicer več napak, npr. manjkajoča in napačno rabljena ločila, okorno izražanje, o čemer smo že pisali. Tokrat bi radi opozorili na malomaren odnos do slovenskega vojaškega izražanja. O njem bi se lektor(ica) pri *Naši ženi* in neznan sestavljevec besedila, ki ga je razpošiljal občinski svet zveze sindikatov, lahko poučila v več slovarskih priročnikih, še zlasti pa v Vojaškem slovarju. V njem je zbrano slovensko vojaško izražanje, in nerazumljivo je, da ga nekateri sestavljavci besedil z vojaškega področja še pet let po izidu ne upoštevajo. S tem siromašijo izrazne možnosti slovenskega jezika in onemogočajo, da bi ta opravljal svojo vlogo tudi na tem področju življenja slovenske družbe. Da se dá tudi drugače, nam dokazuje prijava, ki je bila objavljena v aprilski številki *Naše obrambe*; v njej je v slovar sprejeto slovensko vojaško izražanje upoštevano.

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovenščino v javni rabi pošiljajte na naslov: JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

PLANINSKI KOTIČEK • PLANINSKI KOTIČEK • PLANINSKI

Republiški prvaki v orientaciji

Pretekli mesec lahko ocenimo kot najbolj uspešni dan za mlade velenjske planince, ki se redno preizkušajo v edini tekmovalni disciplini s področja planinstva. Na republiško orientacijsko tekmovanje smo poslali skromno zastopstvo — vsega dve ekipi — eno pionirsko in eno mladinsko. Z Mariborske koče na Pohorju, v okolici katere se je bilo tekmovanje, so se mladi planinci vrnili kot dvakratni republiški prvaki — zmagali so tako pionirji kot mladinci. Pri pionirjih so tekmovali učenci OŠ Miha Pintar Toledo: Vrbovšek Julija, Jurko Mira in Spigel Miha, mladinci Pušnik Aleš, Vrhnjak Tomaž in Skrbinek Branko pa so vsi učenci 3. razreda Tehniške strojne šole Centra srednjih šol iz Titovega Velenja.

Zmagali v pionirski konkurenci, kjer je nastopilo 23 ekip iz vse

Slovenije ter v mladinski, kjer je bilo 17 ekip, gotovo ni slučajna, ampak je plod načrtnega nekajletnega dela.

Mladinski odsek že 12 let prireja vsako leto planinsko šolo za učence osnovnih šol, kjer je orientacija eden izmed učnih predmetov, izven programa pa v okviru planinske šole izvedemo vedno tudi orientacijski pohod. Ekipe se vsako leto urijo na domačih tekmovanjih — vsako jesen organiziramo področno tekmovanje za pokal PD Titovo Velenje na Paškem Kozjaku, zgodaj spomladi pa še občinsko orientacijsko tekmovanje — prvenstvo za osnovne in srednje šole — Najboljše ekipe iz teh tekmovanj so se nato udeležile še treh področnih pohodov in sicer na Humu v oktobru 1982 ter na Smohorju in Kalu v mesecu aprilu oziroma maja letos. Sledijo dve tek-

movanji sta bili hkrati kvalifikacijski za nastop na republiškem prvenstvu.

Lep uspeh je dosegla tudi članska ekipa, saj je bila po dveh področnih tekmovanjih na 2. mestu v regiji; republiškega tekmovanja pa se zaradi službenih obveznosti članov ni mogla udeležiti — tekmovanje je bilo namreč tridnevno z orientacijo ponoči. Tako smo po nekaj letih; pred leti smo že zmagali v pionirski konkurenci ter enkrat v mladinski, zopet v republiškem vrhu, kar je vsekakor priznanje za celotno delo v mladinskem odseku in obveza, da zastavimo vse sile, da ostanemo na doseženem nivoju. Mladinska ekipa že razmišlja, kako se lotiti priprav za mesec september, ko bo kot najboljša slovenska ekipa nastopila na državnem prvenstvu, ki bo na Kosovem. Andrej Kuzman

Planinska sekcija Vegrada

Tudi planinstvo je del rekreativne dejavnosti delavcev v združenem delu. V Vegradu ga gojijo že desetletje. Največje zanimanje za planinstvo pa je opaziti v zadnjih dveh letih, ko so v Vegradu ustanovili planinsko sekcijo.

Lani so uspešno izvedli pohode na Golico, Ojstrico in Peco. Letos pa so se povzpeli na Rogatec, Nanos, Olševo, v načrtu pa imajo še vzpone na Triglav in izlet v neznan. Njihovih izletov se vedno udeležijo veliko število pohodnikov različnih narodov in izobrazb. Vedno je na takšnih pohodih vladal red, kar je še posebno razveseljivo. Tudi tisti, manj utrjeni, so s tovariško pomočjo varno opravili vse vzpone. Zato ni čudno, da se na takih izletih počutijo kot ena družina. Vtise objavljajo v internem glasilu, o vseh izletih pa vodijo tudi album slik in drugih podatkov. Radi bi še povečali število članov, želijo pa si tudi več predavanj s področja planinske vzgoje, kar bodo uredili že jeseni.

Prvi sadovi pobude Planinskega društva Titovo Velenje, da se tudi v

organizacijah združenega dela oblikujejo planinske sekcije, se torej že kažejo.

Vabimo vas na Kopitnik

Planinci Titovega Velenja vas vabijo na Kopitnik, 910 m visok, kjer je v vsakem letnem času lepo. Nekateri ga poznajo zlasti po blagajevem volčinu, ki ga najdemo le še na Velikem Kozjem, Polhograjskih Dolomitih in ponekod v Srbiji. Tudi drugega cvetja je tu veliko. Na Kopitniku je planinski dom, ki je odprt ob sobotah in nedeljah ter državnih praznikih.

Iz Rimske Toplice pridete na vrh v uri in pol. Najprej greste do restavracije Stara pošta. Od tu krenete na levo po kolovozu ob potoku, nato pa desno po ozki poti do domačije Venko in naprej do kmetije Kajtna. Pot nadaljujemo po stezi in že se vam odpre lep razgled na okoliške vasi. Od domačije Turk gremo še 100 metrov po kolovozu, nato pa pri markaciji zavijemo desno in po slabo sbojenski stezi po gozdu v hrib. Dosežemo travnike in bukov gozd. Od jase naprej se pot strmo

vzpenja. Ko pridemo do razpotja, nadaljujemo do Rimskega sedla, od koder je krasen razgled na Mrzlico, Smohor, Hum nad Laškimi in Veliko Kozje. Na sedlu pa zavijemo ostro v desno in spet v hrib. Na sam vrh, kjer je shranjena vpisana knjiga, nas pripeljejo steze in kolovozi mimo gozdne poseke. Vzpemo se na najvišjo steno. Pot nas nato vodi čez gozd do planinskega doma. Tu dobimo žig Zasavske planinske poti. Okolica je primerna za rekreacijo in oddih. V koči vam postrežejo s pijačo, dobite pa tudi kaj za pod zob.

Na Kopitnik pa lahko pridete tudi z avtomobilom. Peljete se po cesti Celje — Rimske Toplice, na križišču za Hrastnik zavijete desno in se peljete do gostišča Marn, ki je na klancu. Tam cesta ostro zavije na Gore. Vi pa se peljete do smerokaza za Kopitnik in tam zavijete levo. Blizu doma je tudi parkirni prostor. Tam pustite avto in se peš odpravite do koč.

Na Kopitniku lahko preživite prav prijeten konec tedna. Ob povratku pojedite še na Gore. Peš prideta tja v eni uri. Od tu je lep razgled zlasti po Zassavju. Od doma se lahko odpravite že v soboto zjutraj, vračate pa v nedeljo proti večeru. Prespite lahko na Kopitniku ali pa na Gorah, če jih boste obiskali.

Navedli smo vam dve poti. Želimo vam prijetno hojo in veliko lepega na poti, pa seveda mnogo sonca. Planinci PD Titovo Velenje

PISMA BRALCEV

Zakaj tako slaba založenost

Kraji Smartnega ob Paki smo zadnje dni lahko slišali ostre razprave, ki jih je sprožil članek *Zakaj tako slaba založenost*, objavljen v 26. številki *Našega časa*. V članku, ki ga je napisala Tatjana Podgoršek, ugotavlja, da je založenost v trgovini Market v Smartnem ob Paki zelo slaba, da ni vedno mogoče kupiti kruha in mleka v popoldanskem času, da ni mesa. Z vodjo Marketa nimam namena polemizirati, vendar menim, da mora kritiko sprejeti in samokritično oceniti delo Marketa v Smartnem ob Paki. Tovarišici Tatjana Podgoršek pa se ne bi bilo treba opravičiti za ostro napisane besede, 28. številka *Našega časa*, saj je pisala objektivno in korektno. Gorazd Uratnik P. S.

Članek s podobno vsebino smo dobili še nekaj. Odločili pa smo se za objavo zgornjega, ker tudi mi s tem končujemo polemiko o (ne) založenosti Marketa v Smartnem ob Paki. Star pregovor pravi: Dobro blago se samo hvall.

nama

SLOVENSKE NARODNE JEDI

ali KAKO SO KUHALE NAŠE BABICE

Vrsto jedi, ki so jih v starih časih pripravljali po posameznih pokrajinah

naše ožje domovine, lahko odslej

vsako sredo v času kosila naročite v restavraciji Nama Titovo Velenje

KOLEDAR

Četrtek, 21. julija — Danijel
Petek, 22. julija — Dan vstaje
Sobota, 23. julija — Brigita
Nedelja, 24. julija — Kristina
Ponedeljek, 25. julija — Jakob
Torek, 26. julija — Ana
Sreda, 27. julija — Gorazd

IŠČEMO SOVLAGATELJA
za bife ca 70 m² ob trgovini v
naselju Šmartno, Titovo Vele-
nje.
Vrednost soudeležbe okrog 1,5
milijonov dinarjev. Trgovina je v
izgradnji. Informacije dobite na
telefon številki 850-680.

Delavski svet Projektivnega
biroja Velenje proda garso-
njere na Prešernovi 9/a v Ti-
tovem Velenju v skupni izmeri
32,07 m². Cena 628.738,10 di-
narjev. Prednostno pravico pri
nakupu ima koristen stanova-
vanja.
Rok za prijavo je 8 dni od
dneva objave oglasa.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 21. 7. ob 19. in 21. uri:
ZIVLJENJE JE LEPO — italijan-
sko-ruski, ljubezenski. V gl. vl.:
Giancarlo Giannini

Petek, 22. 7. ob 11. uri:
MAŠEVANJE PREKRIŽANIH
PESTI — hongkonški kung fu. V
gl. vl.: David Chiang

Petek, 22. 7. ob 19. in 21. uri:
VZPON IN PADEC IDI AMINA
— britansko-kenjski, biografija.
V gl. vl.: Joseph Olita

Sobota in nedelja, 23., 24. 7. ob
19. in 21. uri: MAŠEVANJE
PREKRIŽANIH PESTI — hong-
konški, kung fu. V gl. vl.: David
Chiang

Ponedeljek in torek, 25., 26. 7.
ob 19. in 21. uri: HOTEL DRA-
CULA — zahodno-nemški, kome-
dija. V gl. vl.: Gani Garko

Sreda in četrtek, 27., 28. 7. ob
19. in 21. uri: LABORATORIJ
ZLOČINA — ameriški, shrljivka.
V gl. vl.: Michael Murphy

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 21. 7. ob 20. uri: VZP-
ON IN PADEC IDI AMINA —
britansko-kenjski, biografija. V
gl. vl.: Joseph Olita

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 23. 7. ob 20. uri:
ZIVLJENJE JE LEPO — italijan-
sko-ruski, ljubezenski. V gl. vl.:
Giancarlo Giannini

Nedelja, 24. 7. ob 18. in 20. uri
TELO IN DUŠA — ameriški, ak-
cijski. V gl. vl.: Isac Leon Cen-
nedy

Ponedeljek, 25. 7. ob 20. uri:
MAŠEVANJE PREKRIŽANIH
PESTI — kongkonški, kung fu. V
gl. vl.: David Chiang

Sreda, 27. 7. ob 20. uri: HOTEL
DRACULA — zahodno-nemški,
komedija. V gl. vl.: Gani Garko

KINO DOLIČ

Torek, 22. 7. ob 21. uri: TELO
IN DUŠA — ameriški, akcijski. V

gl. vl.: Isac Leon Cennedy
Torek, 26. 7. ob 21. uri:
MAŠEVANJE PREKRIŽANIH
PESTI — kongkonški, kung fu. V
gl. vl.: David Chiang

MALIOGLASI

PRODAM boljše za kopalnico 80
literski in za kuhinjo 10 literski.
Informacije po telefonu 851-945.

ODLETELA JE RUMENA
PAPIGA-NIMFA. Prosim, vrnite
jo proti nagradi. Telefon 851-544.

PRODAM FORD KOMBI
TRANZIT, zaprti tip s štirimi
vrati. Je dobro ohranjen.
Informacije po telefonu 884-025.

TAKOJ SPREJMEM V SLUŽBO
DELAVCA ali PK instalaterja za
vodovod in avtogeno varjenje.
Zahteva se vsaj delno znanje avto-
genega varjenja. Možnost priučit-
ve. Oto Kumer, INSTALATER-
STVO — CENTRALNO OGRE-
VANJE, — IZDELOVANJE

DROBNIH KOVINSKIH PRED-
METOV, telefon 884-025, Šmart-
no ob Paki 124.

CENJENE STRANKE OBVE-
ŠČAM, da kemična čistilnica Pol-
ak, Koroška 44, zaradi letnega
dopusta ne obratuje od 18. 7. do
8. 8. 1983.

PRODAM POLTOVORNI KOM-
BI IMV diesel ali zamenjam za Fiat
750. Informacije po telefonu 851-
058.

PRODAM NOVO POLAROID
KAMERO. Naslov na upravi lista.
V SOBOTO SEM IZGUBILA
ZLAT PRSTAN z napisom MA.

Poštenege najditelja prosim, da ga
vrne proti nagradi na naslov: Ana
Novina, Trg Edvarda Kardelja 7,
Stanovanje št. 20, Titovo Velenje.

DOBRO OHRANJEN osebni avto
Kadet ali Zastava 101 kupim.
Gotovina 20 M, ostalo gradbeni
kredit. Naslov v uredništvu.

PRODAM R-4 1LS, letnik julij
1979. Telefon 850-635.

PRODAM sedežno kotno garni-
turo v temnorjavi barvi, (muket),
električni štedilnik in črnobel te-
levizor. D. J. Jerihova 36, Titovo
Velenje. Telefon 851-266.

STANOVANJE NUDIM pridni
in delovni ženski, srednjih let, ki bi
pomagala v gospodinjstvu in pri
vzgoji dveh mladoletnih hčerkic
(7 in 10 let). Rajko Samac. Gore-
nje 1 a, Šmartno ob Paki.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI
POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 21. julija — dr. Lazar
Petek, 22. julija — dr. Lazar
Sobota, 23. julija 5 dr. Lazar

Nedelja, 24. julija — dr. Lazar
Ponedeljek, 25. julija — dr.
Stupar

Torek, 26. julija — dr. Stupar
Sreda, 27. julija — dr. Lazar

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAV-
STVENEM DOMU VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni am-
bulanti Zdravstvenega doma Ve-
lenje, sicer v pripravljenosti na
domu.

Petek, 22. julija — dr. Božo Je-
všek, Kidričeva 17, Titovo Velenje

Sobota, 23. julija — dr. Božo
Jevšek, Kidričeva 17, Titovo Ve-
lenje

Nedelja, 24. julija — dr. Božo
Jevšek, Kidričeva 17, Titovo Ve-
lenje

VETERINARJI V VETERI-
NARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Ču petka, 22. julija, do četrta,
28. julija — Franc Blatnik, dipl.
vet. Prešernova 22/e, Titovo Ve-
lenje, telefon 852-253

GIBANJEP

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Poroka:
Florjan MEŽNAR, roj. 1956,
strojni ključavničar iz Sr. Florjana
pri Šoštanju 11 in Bernarda
STROPNIK, roj. 1964, kuharica
iz Sv. Florjana pri Šoštanju 18/b

Poroke: Zoran Marič, roj. 1958,
rudar iz Bjelavičev in Renata
Forštner, roj. 1956, analitik iz
Šoštanja; Slavko Gajšek, roj.
1960, rudar iz Topolšice in Dra-
gica Rojnik, roj. 1962, konfekci-
onarka iz Topolšice.

Smrti:
Alojz ŠKAPER, inv. upokojenec,
Šoštanj, Kajuhova 11, star 59 let;
Darko JELEN, dijak, ravne 183,
star 17 let; Alfonz ČEKON, upo-
kojenec, Čecovlje 36, star 51 let;
Amalija ARCET, gospodinja, Ti-
tovo Velenje, ulica Veljka Vlaho-
viča, stara 74 let; Karel KOLENC,
upokojenec, Lahovna 8, star 73 let;
Marija KOŠENINA, druž. upo-
kojenka, Topolšica 122, stara 86
let; Jožef NOVAK, upokojenec,
Štore 94, star 65 let; Franc POČI-
VAVŠEK, invalidski upokojenec,
Šmarje pri Ješah 106, star 56 let.

Smrti: Tomo Leskovar, kmečki
delavec iz Ladonje Gornje 14, star
46 let; Jože Vrtačnik, upokojenec
iz Radmirja 14, star 64 let; Ivana
Škorjanc, družinska upokojenka
iz Titovega Velenja, Gubčeva 11,
stara 77 let; Janez Mikuš, kmet iz
Rogatca 197, star 72 let; Franc
Markus, upokojenec iz Šoštanja,
Cesta Matije Gubca št. 5, star 64
let; Adolf Videmšek, upokojenec
iz Šoštanja, Partizanska pot 7, star
74 let.

Radio
Titovo
Velenje

UKV, frekvenca 88,9
MHz, oddajnik Titovo
Velenje in 97,2 MHz pre-
tvornik Plešivec

Oddajam Radia Titovo
Velenje lahko prisluhnete
ob petkih ob 16.30 uri pa
vse do 18. ure. Ob nedeljah
je prva oddaja na sporedu
že ob 11. uri in traja do
12.30. Drugi del oddaje-
radia Titovo Velenje se
prične ob 14.45 uri, in sicer
z oddajo Poslušalci radia
Titovo Velenje čestitajo in
pozdravljajo in traja do 17.
ure.

V ustanavljanju

Energetska skupnost

Iniciativni odbor za ustanovitev
energetske skupnosti za območje
celjskih in koroških občin je poslal
vsem tozdom, delovnim skupnos-
tim in krajevnim skupnostim v
občinah celjskega in koroškega
območja predlog samoupravnega
sporazuma o ustanovitvi občinske
energetske skupnosti za območje
celjskih in koroških občin. Ome-
njeni sporazum upošteva kriterije
za ustanovitev, ki jih določa Za-
kon o energetskega gospodarstvu.

V energetske skupnosti bodo upo-
rabniki energetskih virov in de-
lavci energetskih dejavnosti us-

klajevali interese skladno z ener-
getskimi viri. Na področju oskrbe z
električno energijo je doslej sicer
delovala samoupravna interesna
skupnost preskrbovalnega ob-
močja Elektro Celje, na področju
drugih energetskih dejavnosti pa
skupnosti ni bilo.

Posebej je potrebno poudariti,
da s članstvom v samoupravni
energetski skupnosti uporabniki
nimajo novih oziroma dodatnih
obveznosti, razen če se tako do-
govorijo v samoupravnem spora-
zumu o temeljih plana.

Poleg omenjenega samoupra-
vnega sporazuma je v razpravi tudi

samoupravni sporazum o obliko-
vanju in delovanju konferenc de-
legacij bodočih članov — upo-
ravnikov skupnosti.

Iniciativni odbor za ustanovitev
energetske skupnosti pričakuje
glede na določila Zakona o ener-
getskem gospodarstvu in ob vse
bolj zaostrenih pogojih pri oskrbi z
električno energijo, da bodo vsi
bodoči člani zavzeto in odgovorno
pristopili k obravnavi in sprejemu
predlaganih samoupravnih spora-
zumov. Prav tako pa pričakuje-
jo, da bodo to naredili v najkraj-
šem roku.

Brigada Franc Leskošek Luka

Na akciji Bela Krajina 83

Brigadirji, ki so sodelovali na letošnji akciji v Beli Krajini

V soboto so se vrnilo domov
brigadirji mladinske delovne bri-
gade Franc Leskošek-Luka, ki so
od 26. junija do 17. julija sodelo-
vali na mladinski delovni akciji
Bela Krajina 83. Brigada je štela
51 brigadirjev, med katerimi je
bilo kar 16 pionirjev, štirje delav-
ci, ostali pa so bili dijaki. Poleg

Velenjčanov so na akciji sodelo-
vali še mladi iz Murske Sobote,
Postojne in študentje veterinar-
stva iz Ljubljane.

Kot sta povedala komandant
brigade Blaž Car in trener Zvone
Kodrun so bili pri delu zelo
uspešni, saj so si prislužili številna
priznanja. Med drugim so osvojili

trak akcije, ki velja za najvišje
priznanje brigadirjev. Crnomelj-
ska občina jim je podelila priz-
nanje izrednega udarništa, prejeli
pa so tudi priznanje za
uspešne aktivnosti na področju
društvenih dejavnosti v naselju,
republiški rezultati za to akcijo še
niso znani. Poleg omenjenih priz-
nanj so posamezniki osvojili 11
udarniških značk in 11 priznanj,
eden, ki je delal v specialni enoti
pa je dobil še izredno udarniško
značko za požrtvovalno delo.

Mladinci iz Titovega Velenja so
pomagali pri izgradnji vodovoda.
Delali so v gozdu na izredno težki
trasi, mimo katere je tekla tudi
potok, tako da so včasih delali tudi
v mokrem. Iz naselja so se vozili
vsako jutro dobre štiri kilometre
daleč, potem pa so morali do de-
lovišča še štiri in pol kilometre peš.
To je bilo seveda še posebej na-
porno za pionirje, ki jih je bilo v
brigadi precej, delali so od 7.30 do
13. ure, ko so se začeli vračati v
naselje.

Brigadirji so bili aktivni tudi
popoldan in sicer so pripravljali
različne tečaje. Med drugim so
ribarili, še učili prometne predpi-
se in prvo pomoč, sodelovali so v
foto krožku, likovnem krožku ter
mladinski politični šoli. Dekleta
so se udeležila tudi tečaja belo-
krajnskega venčanja.

Kot je poudaril traser Zvone
Kodrun so se na začetku pri delu
srečevali z določenimi težavami,
vendar pa jim jih je uspelo hitro
razrešiti. Najprej so delale briga-
de vsaka zase, potem pa so jih
združili, tako da so se brigadirji
bolje spoznali med seboj. Skupno
so presegli normo kar za dobrih 50
odstotkov. Prav zaradi tega so
prejeli tudi toliko priznanj. Poleg
tega pa so ustanovili še speciali-
zirano brigado, ki so jo sestavljali
najmočnejši brigadirji vseh brigad.
Ta je opravljala najtežje dela.

Iz Bele Krajine se je vrnila bri-
gada Franc Leskošek-Luka nad-
vse zadovoljna. Veseli so, ker so
pripomogli, da bodo imeli krajani
nerazvitega področja Bele Kraji-
ne dobro pitno vodo.

M. Zakošek

le vekos

OD za namene in obsevanje postde-
vaja št. 40, 8. Titovo Velenje, naslova 27/a

TOZD komunala obdela
TOZD skupnina servisa
TOZD stanovanjska servisa
TOZD

VEKOS TOZD TOPLOTNA OSKRBA obvešča svoje
odjemalce, da zaradi rednega letnega remonta toplotnih
naprav ne bo tople vode 22., 23. in 24. julija.

TGP Paka v mese-
cu juliju za vas:

- terasa hotela Paka z glasbo ob petkih in sobotah z ansambliom STYRIA
- vrt Kajuhovega doma Šoštanj z glasbo ob petkih, sobotah in nedeljah z DUO ERJAVC-VALENTI
- terasa na letnem kopalnišču v Titovem Velenju z jedili na žaru
- igranje tenisa na razsvetljenih teniških igriščih, ob kopalnišču v Titovem Velenju
- obisk RTC Golte z rednimi gondolskimi prevozi.

ZAHVALA

Ob prerami izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Franca Glinška

iz Skal 73

še iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancom za pomoč v najtežjih trenutkih,
darovano cvetje ter izrečeno sožalje.

Prav tako se zahvaljujemo delovni organizaciji RLV — Kopalnice, DO VEKOS—TOZD Ko-
munala, ZB Skale, društvu upokojencev Titovo Velenje, častni straži, govornikom in duhovniku
za opravljen obred.

Posebej se zanjaljujemo njegovim kćnikom rojenim 1928 za izkazano poslednjo čast na njegov
zadnji poti.

Žalujoči: žena Pepca, sinovi Franc in Slavko z družinama, Cveto z Romano, sestri Angela in
Kristina z družinama ter ostalo sorodstvo

Šaleški Andi 83

Piše: Ivč Kotnik

Kljub meglenemu vremenu dopoldan odrinemo po že znani poti proti Sedlu med Chopiqalpajem in Huaskaranom. Vsak s svojimi mislimi hitro korakamo po komaj opazni stezici med bujnim zelenjem, ki se počasi preminja v poraščeno, potem pa divje skalno razbito moreno.

Le-ta se nato v enem samem sunku nenormalno hitro hitro vzpne k ledeniku. Strmina in svinčen nahrbtnik mi tu in tam vzameta sapo.

Kako bomo prišli na sedlo še ne vem, poznavalci teh krajev pa so nam povedali, da je letos dostop pod Huaskaranove stene izredno težaven in nevaren ali tu in tam celo nemogoč. Sam sem se že prejšnji-krat, ko smo bili na Chopiqalpiju spraševal, zakaj ni na Huaskaranovi strani nobenih človeških sledov. To mi je bilo celo malo smljivo!

Toda kljub hudim slutnjam najdemo svoj, po moje zelo dober in morda celo nov dostop na sedlo, ki ga proti večeru tudi osvojimo.

Smo torej že približno 5.600 metrov visoko.

Odločili smo se, da bomo poizkušali osvojiti vrh Huaskarana po JV steni, ki je preporna z približno 800 metrov visokim, strmim lediščem, posejanim in z od vrha prekinitim s številnimi skladi. To ledišče nas bo pripeljalo na španski greben, po katerem naj bi brez večjih težav dosegli vrh.

Tak je naš načrt, kajti dostop pod SZ steno in pa razmere v njej so prezahtevne in preveč tvegane za samo štiri alpiniste brez vsake zveze z dolino! Za to steno nas je premalo. Tako nas bo jutri zjutraj čakal še dolg, težaven in nevaren sestop s sedla pod JV steno in dostop do naše zamišljene smeri na vrh.

Na sedlu si uredimo za te razmere udoben bivač, ki nam ga popetri še čudovit in zvezdat večer. Vesel sem tudi mraza, ki bo gotovo umiril podivjano goro, da bo vsaj nekaj časa mirovala s svojimi nenastinimi plazovi in padajočim kamenjem.

A žal je veselje prerano, kajti kmalu za mojo radostjo se začne

zvezdnato nebo ožiti in potem tudi dokončno izgine. Pripode se tako imenovani „diverzantski“ oblaki in prične snežiti. Lep večer je tako v trenutku pozabljen. Celo noč nas počasi zasiplje sneg, tako da se zjutraj izkopljemo izpod zajetne snežne odeje. Vsi smo prestrašeni in potrti, zato na hitro pospravimo na pol gnila oblačila v zmrznjene nahrbtnike in odidemo. Jutro je korenasto, pusto in ne obeta nič dobrega. Pol dopoldneva se mučimo z

Ko smo že skoraj na vrhu lijaka, se vreme okoli nas spet na hitro zapre in kar naenkrat začne močno snežiti. Kmalu pridivja po lijaku tudi prvi plaz. V trenutku mi je vse jasno. V tem lijaku se bodo zbirali plazovi iz cele strmine in tu nas lahko na hitro pobere. V kritje k razpokam v seraku, to je edino upanje.

Upam, da se ne bo serak podrl ravno sedaj, ko smo v njegovem zavetju. Vihar ne popušta in okoli nas

Kletvice kar same bruhnejo iz mene, kot plazovi z gore.

Odločitev je težka, toda edina pravilna. Spomnim se Eigerja izpred mnogo let. Kako težko se je bilo po treh dnevih naporov in garanja odločiti za sestop. Skoraj nemogoča in mora se mi je v tistih trenutkih zdela taka odločitev oziroma misel. Toda bila je edina pravilna pot, pot v življenje. Če bi se takrat odločili za navzgor, bi nas pobralo. To smo seveda ugotovili šele v dolini, ko je bil Eiger še cel teden za nami eno samo neurje. Šele dve leti kasneje se mi je vdal! Zato zelo spoštujem ljudi, ki so bili takrat z menoj v zgodbi. „Gora ni hotela“!

Takoj za večjim plazom se odločimo za umik s podivjane strmine.

Uspe nam in tudi Marko, ki ga sredi strmine požre razpoka, se cel izkoba na svetlo. Ko dosežemo varen pomol na ledeniku pod steno, si za trenutek oddahnemo. Gledam stopinje, ki vodijo nekam navzgor in kmalu utonejo v oblakih in megli, iz katere se vsipajo vedno novi plazovi tako, da bo tudi ta nitka, ki nas še veže z goro, kmalu izginila. In tedaj v megli nad nami nekaj votlo počni in hip nato iz megle že švigajo črni „kragulji smrti“ in uničujejo naše sledi. Čez našo pot se je vsul cel plaz ledu in kamenja in tako zopet znova ugotavljam, da je moja tiha spremljevalka sreča. Spet se spomnim hribovskega reka, ki pravi, da je težko biti dober alpinist, še težje pa je biti star alpinist.

Pozno ponoči se privlečemo do naših sotorov v bazi utrujeni in potrti, a kljub temu veseli, da smo živi!

Dežuje, toda to me niti ne moti več, nekako sem otopel in se spriznal z dejstvom, da mi Huaskaran najbrž pač ni usojen!

Priloge na vzpon

ledenikom in njegovimi skritimi razpokami, ki tu in tam katerega za trenutek tudi pogoltno in potem končno dosežemo vznožje naše stene. Sneg se nam ponekod vdira že do pasu in če je tu še strmina, potem res le z veliko voljo rujemo navzgor. Celo vznožje ledene strmine je prerezal ogromen serak, ki pa na obeh koncih pušča možnost prehoda, po ozkih in strmih žlebovih. Odločimo se za desni žleb, ki je sicer strmejši, a bolj varen, ker direktno nad njim takih ogromnih serakov (so le veliki seraki!) kot so na desni strani ledeni opojnosti. Toda ta ugotovitev velja le na pogled.

se pojavljajo vedno številnejši in večji slapovi novega snega. Gora ne miruje in vedno znova se otesa svojega balasta. Vse okoli nas grmi in poka ter drvi navzdol.

Nekaj časa še oklevamo in se upajoč oziramo v belino, ki nam zakriva pogled v nedrje gore.

Slabo vreme je naš očitni spremljevalec in vedno bolj imam občutek, da smo za letošnje razmere prišli prezgodaj v ta svet. Jezen sem sam nase in deželo, po kateri sem toliko časa hrepenel in si jo želel, za trenutek je tudi iskreno zasovražim. Prekletlo vreme!!!

PROMETNA VARNOST • PROMETNA

Varnost otrok

V času šolskih počitnic je varnost otrok in mladine v cestnem prometu precej zmanjšana. Veletne prometne statistike namreč kažejo, da se ob koncu šolskega leta ter med počitnicami poveča število prometnih nezgod, zlasti z udeležbo otrok in mladine. Zato je glede na te izkušnje potrebno organizirati akcijo „Varnost otrok in mladine v cestnem prometu“ in z vsemi razpoložljivimi sredstvi zagotoviti njihovo večjo varnost. V to akcijo so se najbolj prizadevno vključili republiški in občinski sveti.

Tudi v občini Velenje so se teh pomembnih nalog lotili odgovorno in prizadevno. Že pred koncem šolskega leta so izvedli številne dejavnosti prometne varnosti. Odgovorni dejavniki so v veliki meri opozorili učitelje, vzgojitelje, starše in otroke na povečano nevarnost pešcev in kolesarjev v času dopustov in počitnic, ko je povečan tudi turistični promet. V tem času pa teče akcija „Varnost otrok in mladine med šolskimi počitnicami“, v sodelovanju z delavci milice, društva prijateljev mladine, vzgojnovarstvenimi ustanovami, tednikom Naš čas, prevozniki otrok in drugimi.

Tudi na pričetku novega šolskega leta se pri občinskem svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu nadvse vestno pripravljajo.

Kot nam je med drugim omenil predsednik sveta Jože Miklavc, bodo od šol in vrtec zahtevali, da bodo otroci obvezno nosili rumene rufice in kresničke. Pri tem bodo pomagali finančno in organizacijsko.

Prav tako bi naj šole in vzgojnovarstvene ustanove izdelale prometno-varnostne načrte. Delovne organizacije, ki so odgovorne za izdelavo signalizacije in cestnih označb bodo morale morebitne napake ali slabovidne označbe odstraniti oziroma jih obnoviti. SPV občine Velenje pa namerava do pričetka novega šolskega leta izdati še posebno številko informatorja, ki bo v veliki meri pripomoček za organizacijo določenih aktivnosti in ukrepov. Z vsemi naštetimi dejavnostmi, seveda, če jih bomo zares izvajali in upoštevali, bomo brez dvoma precej prispevali k varnosti otrok v cestnem prometu. Toda uspeh bo zagotovo vidnejši, če bodo pri vseh akcijah sodelovali tudi tisti, ki niso z zakonom odgovorni za to področje.

B. Mugerle

Le trenutek nepazljivosti in nezgoda je tu

Taborniki mozirske občine

Letos tabor v Šentjanžu

Taborniki odreda Savinjskih partizanov vestno izpolnjujejo svoj pestro zastavljen letni načrt. Njihova najpomembnejša naloga v teh dneh so priprave na letošnje taborjenje, ki je vsekakor njihova največja akcija, hkrati pa tudi preizkus znanja in spretnosti ter priprava za nadaljnje še bolj uspešno delovanje. Letos so se odločili, da bodo taborili v lastnem taboru, ki so ga sami uredili v Šentjanžu in ga poimenovali po bratih Kraigher.

Taborili bodo od 7. do 18. avgusta, polnih deset dni torej. Tudi letos bodo v eni izmeni skupaj taborili murni medvedki in čebe-

lice, taborniki in tabornice ter klubovci. Tisti taborniki, ki bodo opravljali izpite za „nastanjalca“ in „pionirja“ bodo prišli v tabor dva dni prej in ga dva dni pozneje tudi zapustili.

Taborjenje bo veljalo 300 dinarjev na dan, ne glede na starost tabornika. Vodstvo odreda se zaveda, da je to za taborništvo dokaj visoka vsota, zato jo bodo skušali na različne načine zmanjšati. Precej so zaslužili sami s prostovoljnim delom, pričakujejo pa tudi pomoč interesnih skupnosti in društva prijateljev mladine. Najbolj pridni in marljivi taborniki bodo plačali manjšo ceno.

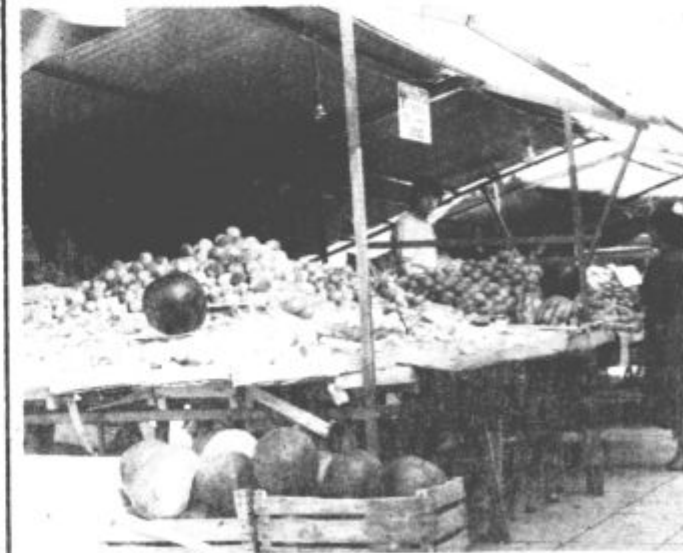
V ponedeljek na velenjski tržnici

V teh vročih poletnih dneh najraje sežemo poleg osvežilnih pijač še po jogurtu, zelenjavi in sadju. V ponedeljek stojnice na velenjski tržnici niso bile pretirano naložene. Tudi izbira je bila nekoliko slabša kot preostale dni v tednu. Največ je bilo breskev, za katere so morale velenjske gospodinje odšteti 60 dinarjev za kilogram, nektarine so bile še vedno po 80 dinarjev, slive po 50, za kilogram hrušk in novih jabolk so gospodinje plačale 10 dinarjev več. Se vedno je bilo treba seči globoko v žep za nakup marelic, saj je kilogram teh stal 100 dinarjev.

Zelo malo je bilo v ponedeljek na stojnicah od zelenjave solate, cena

paradižnika je bila enotna, in sicer 60 dinarjev za kilogram, za papriko, bila je slaba, je bilo treba odšteti 50 dinarjev, čebula je veljala 70 dinarjev, cena krompirja pa je bila še vedno precej „zasojena“. Gibala se je od 40 do 50 dinarjev. Kumare so stale od 50 do 60 dinarjev, kar 100 dinarjev pa so morale velenjske gospodinje odšteti za strožji fižol.

Tiste gospodinje, ki pa so se odločile za nakup sadja in zelenjave v trgovini, so bile lahko z izbiro in kvaliteto blaga zadovoljne. Še boljše s ceno, saj je kilogram breskev, hrušk, jabolk veljal 50 dinarjev, za kilogram paradižnika pa je bilo treba odšteti prav toliko kot na tržnici, 60 dinarjev.

V ponedeljek cene na velenjski tržnici niso bile visoke, slabše pa so bile obložene stojnice

Glinasti golobi

GLINASTI GOLOBI — Streljanje na glinaste golobe je vse bolj priljubljena in razširjena oblika sprostitve in merjenja strelskih sposobnosti med lovci. To velja tudi za Gornjo Savinjsko dolino kjer se s to dejavnostjo ukvarja vse več lovcov, zgradili pa so si tudi vrsto strelišč. Posnetek je s strelišča na Gradišču pri Gornjem gradu, na katerem so se pred nedavnim pomerili lovci od blizu in daleč ter s tem prispevali svoj delež k dnevu lovcov Gornje Savinjske doline.

Atletika

Nov rekord Krenkerjeve

Konec tedna je bilo zelo živahno na atletskih stadionih, saj so bila posamična državna prvenstva v atletiki.

V Mariboru so tekmovali mlajše in starejše mladinke, mlajši mladinci v Subotici, starejši mladinci pa v Sarajevu.

Od velenjskih atletov se je najbolj izkazala Nataša Krenker, ki je v Mariboru v teku na 300 metrov s časom 38,4 postavila nov absolutni rekord SFRJ za starejše in mlajše mladinke. Nataša želimo tudi na naslednjih tekmovanjih kar naj boljše nastope.

Prikoličarji ponovno na stezi

Lep uspeh Velenčanov

Komisija za šport pri AMZ Jugoslavije za letošnje državno prvenstvo ni razpisala tekmovanja za motorje s prikolico. Dirka je bila zato razumljivo mnogo manj zanimiva, saj so dirke prikoličarjev za gledalce najbolj privlačne. Da zaradi tega tudi dirka za prvenstvo SR Srbije ne bi bila preveč nezanimiva, so jo organizatorji popestrili prav z nastopom prikoličarjev. Tako so na zahtevni in hudo ovinkasti progi v Arandjelovcu nastopili tudi velenjski tekmovalci.

Najuspešnejša sja bila brata Zdravko in Alojz Kreuh, člana Avtomoto turing kluba, ki sta med prikoličarji osvojila prvo mesto.

Izven konkurence je nastopil tudi Roman Zbičajnik, ki je po treh krogih vožnje čelo vodil, nato pa padel in odstopil. Ker je za to tekmovalno zvrst še vedno veliko zanimanja, se je tudi komisija za šport pri AMZ Slovenije odločila, da na republiško prvenstvo povabi prikoličarje iz vse Jugoslavije.

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI SO ZAPISALI

V delovni organizaciji EKO-tovzu Serijska proizvodnja se je pred tednom dni zaradi neupoštevanja predpisov varstva pri delu in ravnanjem s strojem zgodila delovna nezgoda. Delavka Ljilica Skornšek iz Skornega 40 a je samovoljno priklopila stroj z dvoročnega na enoročni stroj. Pri tem ji je stroj zmečkal konici prstov sredinca in prstanca.

PREMAJHNA PREVIDNOST

Prejšnji petek ob 23. uri se je peljal s traktorjem po kolovozni poti na Slemenu Radoslav Šumah iz Zavodnj št. 12. Ker je traktor začel puščati olje, je voznik namenil svojo pozornost tej okvari, pri tem pa je bil premalo previden in zapeljal s poti. Traktor se je prevrnil, voznik pa je ostal pod njim. K sreči je Radoslav Šumah bil v nezgodi le lažje telesno poškodovan.

NEPRAVILNO VKLJUČEVANJE V PROMET

V soboto, 16. julija, se je nekaj minut čez 14. uro zgodila prometna nesreča na cesti Veljka Vlahovića v Titovem Velenju. Voznik osebnega avtomobila CE 163-189 Martin Grabner iz Kosovelove 11, Titovo Velenje, je pri

nepravilnem vključevanju v promet zadel voznico-kolesa z motorjem Vikico Tomljenovič iz Saleka 52. Pri padcu se je voznica kolesa z motorjem lažje poškodovala in se zdravi v slovenjegraški bolnišnici.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Prejšnjo sredo ob pol sedmih zvečer je v zdravstvenem domu razgrajal vinjeni J. D. in motil delo zdravstvenega osebja. Preveč glasnega iskalca zdravstvene pomoči so miličniki je opozorili in ga napotili domov. Moral pa se bo za »vzorno« vedenje zagovarjati še pred sodnikom za prekrške.

xxx

Prosto soboto je prav po svoje preživel E. Š. Celo popoldne je popival v gostinskem lokalni Kolodvorska restavracija in se tu tudi opil. Okoli 22. ure se je odločil, da se bo »poslovil« na prav poseben način. Začel je razbijati steklenino in inventar. Nadaljnje razbijanje so mu preprečili delavci postaje milice, ki so vinjenega E. Š. pripeljali na postajo milice, kjer je počakal do izreznitve. Kršitelja javnega reda in miru pa čaka še zagovor pred sodnikom za prekrške. V postopek so predlagali tudi natakancu tega gostinskega lokala, ker sta mu točili alkoholne pijače, čeprav je bil že vinjen.

xxx

Skoraj le malokatera veselica se konča brez pretepa. Izjema ni bila tudi

(Dalje)